

Teataja

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

62. aastakäik

12. august 2019

Sisukord

IV *Teave*

EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDE, ORGANITE JA ASUTUSTE TEATISED

Euroopa Liidu Kohus

2019/C 270/01	Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded <i>Euroopa Liidu Teatajas</i>	1
---------------	---	---

V *Teated*

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2019/C 270/02	kohtuasi C-458/15: Euroopa Kohtu (viies koda) 20. juuni 2019. aasta otsus (Landgericht Saarbrückeni eelotsusetaotlus — Saksamaa) — Kriminaalasi järgmise isiku suhtes: K.P. (Eelotsusetaotlus — Ühine välis- ja julgeolekupoliitika — Terrorismivastane võitlus — Teatavate isikute ja üksuste suhtes võetud piiravad meetmed — Rahaliste vahendite külmutamine — Ühine seisukoht 2001/931/ÜVJP — Artikli 1 lõiked 4 ja 6 — Määrus (EÜ) nr 2580/2001 — Artikli 2 lõige 3 — Nõukogu otsus jätta organisatsioon terroriaktides osalevate isikute, rühmituste ja üksuste loetellu — Kehtivus).....	2
2019/C 270/03	Kohtuasi C-612/16: Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 19. juuni 2019. aasta otsus (First-tier Tribunali (Tax Chamber) eelotsusetaotlus — Ühendkuningriik) — C & J Clark International Ltd versus Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (Eelotsusetaotlus — Dumpinguvastased meetmed — Selliste määruste tõlgendamine ja kehtivus, millega pärast Euroopa Kohtu poolt dumpinguvastase tollimaksu kehtetuks tunnistamise kohtuotsust kehtestatakse see tollimaks uuesti — Õiguslik alus — Tagasiulatuva jõu puudumine — Aegumine).....	3

2019/C 270/11	kohtuasi C-72/18: Euroopa Kohtu (teine koda) 20. juuni 2019. aasta otsus (Juzgado Contencioso-Administrativo no1 de Pamplona eelotsusetaotlus — Hispaania) — Daniel Ustariz Aróstegui versus Departamento de Educación del Gobierno de Navarra (Eelotsusetaotlus — Sotsiaalpoliitika — Direktiiv 1999/70/EÜ — Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) raamkokkulepe tähtjalise töö kohta — Klausli 4 punkt 1 — Diskrimineerimiskeelu põhimõte — Avalik sektor õppetegevuse valdkonnas — Riigisisene õigusnorm, millega nähakse lisatasu ette üksnes õpetajatele, kes on tööle võetud tähtajatu töösuhte raames alaliste ametnikena — Nende õpetajate väljajätmine, kes on tööle võetud tähtjaliste halduslepingute alusel — Mõiste „objektiivsed põhjused“ — Alalise ametniku staatusele olemuslikud jooned)	10
2019/C 270/12	kohtuasi C-100/18: Euroopa Kohtu (teine koda) 20. juuni 2019. aasta otsus (Tribunal Supremo eelotsusetaotlus — Hispaania) — Línea Directa Aseguradora SA versus Securcaixa Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros (Eelotsusetaotlus — Mootorsõidukite kasutamise tsiviilvastutuskindlustus — Direktiiv 2009/103/EÜ — Artikli 3 esimene lõik — Mõiste „sõidukite kasutamine“ — Hoonete tekitatud varaline kahju, mille põhjustas selle hoone eraomandis olevasse garaaži pargitud sõiduki põlema süttimine — Kohustuslik kindlustuskate).....	11
2019/C 270/13	kohtuasi C-291/18: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 20. juuni 2019. aasta otsus (Curtea de Apel București eelotsusetaotlus — Rumeenia) — Grup Servicii Petroliere SA versus Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili (Eelotsusetaotlus — Ühine käibemaksusüsteem — Direktiiv 2006/112/EÜ — Artikli 148 punktid a ja c — Rahvusvaheliste vedudega seotud maksuvabastused — Avamere-tõstukpuurplatvormide tarnimine — Mõiste „laevad, mis on mõeldud avamerel navigeerimiseks“ — Ulatus)	12
2019/C 270/14	kohtuasi C-404/18: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 20. juuni 2019. aasta otsus (Arbeidsrechtbank Antwerpeni eelotsusetaotlus — Belgia) — Tine Vandebon, Jamina Hakelbracht, Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen versus WTG Retail BVBA (Eelotsusetaotlus — Sotsiaalpoliitika — Direktiiv 2006/54/EÜ — Meeste ja naiste võrdne kohtlemine — Töö saamine ja töötingimused — Artikkel 24 — Kaitse ohvristavate meetmete eest — Töölesoojija kandidatuuri tagasilükkamine tema raseduse tõttu — Selle töölesoojija toetuseks sekkunud töötaja — Töötaja töölepingu ülesütlemine).....	12
2019/C 270/15	kohtuasi C-313/19 P: Associazione Nazionale GranoSalus — Liberi Cerealicoltori & Consumatori (Associazione GranoSalus) 15. aprillil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 14. veebruari 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-125/18: Associazione GranoSalus versus komisjon	13
2019/C 270/16	kohtuasi C-336/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Grondwettelijk Hof (Belgia) 8. aprillil 2019 — Centraal Israëlitisch Consistorie van België jt, Unie Moskeeën Antwerpen VZW, Islamitisch Offerfeest Antwerpen VZW, JG, KH, Executief van de Moslims van België jt, Coördinatie Comité van Joodse Organisaties van België. Section belge du Congrès juif mondial et Congrès juif européen VZW jt, menelusse astujad: LI, Vlaamse regering, Waalse regering, Kosher Poultry BVBA jt, Centraal Israëlitisch Consistorie van België jt, Global Action in the Interest of Animals VZW (GAIA)	15
2019/C 270/17	kohtuasi C-360/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Madalmaad) 3. mail 2019 — Crown Van Gelder BV versus Autoriteit Consument en Markt.....	16
2019/C 270/18	kohtuasi C-361/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Madalmaad) 3. mail 2019 — De Ruitervof versus Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit	17
2019/C 270/19	kohtuasi C-372/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Ondernemingsrechtbank Antwerpen (Belgia) 10. mail 2019 — Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM) versus Wearone.World BVBA, Wecandance NV	17
2019/C 270/20	kohtuasi C-384/19: 16. mail 2019 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Hispaania Kuningriik.....	18

2019/C 270/21	kohtuasi C-387/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Raad van State (Belgia) 17. mail 2019 — RTS infra BVBA, Aannemingsbedrijf Norré-Behaegel versus Vlaams Gewest	19
2019/C 270/22	kohtuasi C-388/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugal) 17. mail 2019 — MK versus Autoridade Tributária e Aduaneira	20
2019/C 270/23	kohtuasi C-392/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 21. mail 2019 — VG Bild-Kunst versus Stiftung Preußischer Kulturbesitz	20
2019/C 270/24	kohtuasi C-401/19: 24. mail 2019 esitatud hagi — Poola Vabariik versus Euroopa Parlament ja Euroopa Liidu Nõukogu	21
2019/C 270/25	kohtuasi C-403/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Prantsusmaa) 24. mail 2019 — Société Générale SA versus Ministre de l'Action et des Comptes publics	22
2019/C 270/26	kohtuasi C-437/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour administrative (Luksemburg) 31. mail 2019 — État du Grand-duché de Luxembourg versus L	23
2019/C 270/27	kohtuasi C-441/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Den Haag, 's-Hertogenboschi kohtumaja (Madalmaad) 12. juunil 2019 — TQ versus Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	24
2019/C 270/28	kohtuasi C-445/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Østre Landsret (Taani) 6. juunil 2019 — Viasat Broadcasting UK Ltd versus TV2/Danmark A/S ja Taani Kuningriik	24
2019/C 270/29	kohtuasi C-475/19 P: Saksamaa Liitvabariigi 20. juunil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 10. aprilli 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-229/17: Saksamaa Liitvabariik versus Euroopa Komisjon	25
2019/C 270/30	kohtuasi C-498/19 P: Rumeenia 27. juunil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 30. aprilli 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-530/18: Rumeenia versus komisjon	27
Üldkohus		
2019/C 270/31	kohtuasi T-488/18: 17. juunil 2019 esitatud hagi — XC versus komisjon	29
2019/C 270/32	kohtuasi T-236/19: 8. aprillil 2019 esitatud hagi — Le Comité de Douzelage de Houffalize versus komisjon ja EACEA	30
2019/C 270/33	kohtuasi T-297/19: 6. mail 2019 esitatud hagi — Dragomir versus komisjon	31
2019/C 270/34	kohtuasi T-330/19: 31. mail 2019 esitatud hagi — PNB Banka jt versus EKP	32
2019/C 270/35	kohtuasi T-344/19: 10. juunil 2019 esitatud hagi — Front Polisario versus nõukogu	33
2019/C 270/36	kohtuasi T-356/19: 12. juunil 2019 esitatud hagi — Front Polisario versus nõukogu	35

2019/C 270/37	kohtuasi T-358/19: 13. juunil 2019 esitatud hagi — Groupe Canal + versus komisjon	35
2019/C 270/38	kohtuasi T-367/19: 19. juunil 2019 esitatud hagi — Camerin versus komisjon	36
2019/C 270/39	kohtuasi T-368/19: 18. juunil 2019 esitatud hagi — Datenlotsen Informationssysteme versus komisjon.	37
2019/C 270/40	kohtuasi T-375/19: 20. juunil 2019 esitatud hagi — Pisoni versus parlament	39
2019/C 270/41	kohtuasi T-377/19: 21. juunil 2019 esitatud hagi — Topcart versus EUIPO — Carl International (TC CARL)	39
2019/C 270/42	kohtuasi T-378/19: 21. juunil 2019 esitatud hagi — Topcart versus EUIPO — Carl International (TC CARL)	40
2019/C 270/43	kohtuasi T-379/19: 1. juunil 2019 esitatud hagi — Serviceplan Gruppe für innovative Kommunikation versus EUIPO (Serviceplan)	41
2019/C 270/44	kohtuasi T-380/19: 1. juunil 2019 esitatud hagi — Serviceplan Gruppe für innovative Kommunikation versus EUIPO (Serviceplan Solutions)	42
2019/C 270/45	kohtuasi T-381/19: 21. juunil 2019 esitatud hagi — adp Gauselmann versus EUIPO — Gameloft (City Mania)	43
2019/C 270/46	kohtuasi T-382/19: 25. juunil 2019 esitatud hagi — Turk Hava Yollari versus EUIPO — Sky (skylife)	44
2019/C 270/47	kohtuasi T-383/19: 21. juunil 2019 esitatud hagi — CI jt versus parlament ja nõukogu	45
2019/C 270/48	kohtuasi T-385/19: 25. juunil 2019 esitatud hagi — Mazzone versus parlament.	46
2019/C 270/49	kohtuasi T-388/19: 28. juunil 2019 esitatud hagi — Puigdemont i Casamajó ja Comín i Oliveres versus parlament	47
2019/C 270/50	kohtuasi T-389/19: 27. juunil 2019 esitatud hagi — Coppo Gavazzi versus parlament.	48
2019/C 270/51	kohtuasi T-390/19: 27. juunil 2019 esitatud hagi — Muscardini versus parlament.	50
2019/C 270/52	kohtuasi T-391/19: 27. juunil 2019 esitatud hagi — Vinci versus parlament	50
2019/C 270/53	kohtuasi T-392/19: 27. juunil 2019 esitatud hagi — Mantovani versus parlament	51
2019/C 270/54	kohtuasi T-400/19: 28. juunil 2019 esitatud hagi — Iccrea Banca versus SRB	52

IV

*(Teave)*NOTICES FROM EUROPEAN UNION INSTITUTIONS, BODIES, OFFICES AND
AGENCIES

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded Euroopa Liidu Teatajas

(2019/C 270/01)

Viimane väljaanne

ELT C 263, 5.8.2019

Eelmised väljaanded

ELT C 255, 29.7.2019

ELT C 246, 22.7.2019

ELT C 238, 15.7.2019

ELT C 230, 8.7.2019

ELT C 220, 1.7.2019

ELT C 213, 24.6.2019

Käesolevad tekstid on kättesaadavad

EUR-Lex'is järgmisel aadressil: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Euroopa Kohtu (viies koda) 20. juuni 2019. aasta otsus (Landgericht Saarbrückeni eelotsusetaotlus — Saksamaa) — Kriminaalasi järgmise isiku suhtes: K.P.

(kohtuasi C-458/15) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Ühine välis- ja julgeolekupoliitika — Terrorismivastane võitlus — Teatavate isikute ja üksuste suhtes võetud piiravad meetmed — Rahaliste vahendite külmutamine — Ühine seisukoht 2001/931/ÜVJP — Artikli 1 lõiked 4 ja 6 — Määrus (EÜ) nr 2580/2001 — Artikli 2 lõige 3 — Nõukogu otsus jätta organisatsioon terroriaktides osalevate isikute, rühmituste ja üksuste loetellu — Kehtivus)

(2019/C 270/02)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landgericht Saarbrücken

Põhikohtuasja kriminaalmenetluse pool

K.P.

Resolutsioon

1. Eelotsuse küsimuse analüüsi käigus ei ole ilmnenud tühtegi asjaolu, mis mõjutaks järgmiste aktide kehtivust:

— nõukogu 28. juuni 2007. aasta otsus 2007/445/EÜ, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 2580/2001 (teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks) artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks otsused 2006/379/EÜ ja 2006/1008/EÜ;

— nõukogu 20. detsembri 2007. aasta otsus 2007/868/EÜ, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 2580/2001 (teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks) artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks otsus 2007/445/EÜ;

- nõukogu 15. juuli 2008. aasta otsus 2008/583/EÜ, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 2580/2001 (teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks) artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks otsus 2007/868/EÜ;
 - nõukogu 26. jaanuari 2009. aasta otsus 2009/62/EÜ, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 2580/2001 (teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks) artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks otsus 2008/583/EÜ.
2. Nõukogu 15. juuni 2009. aasta määrus (EÜ) nr 501/2009, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 2580/2001 (teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks) artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks otsus 2009/62/EÜ, on kehtetu osas, milles sellega jäeti Tamil Eelami Vabadusvõitluse Tiigrid loetellu, mis on ette nähtud nõukogu 27. detsembri 2001. aasta määruse (EÜ) nr 2580/2001 teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks artikli 2 lõikes 3.

(¹) ELT C 354, 26.10.2015.

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 19. juuni 2019. aasta otsus (First-tier Tribunali (Tax Chamber) eelotsusetaotlus — Ühendkuningriik) — C & J Clark International Ltd versus Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Kohtuasi C-612/16) (¹)

(Eelotsusetaotlus — Dumpinguvastased meetmed — Selliste määruste tõlgendamine ja kehtivus, millega pärast Euroopa Kohtu poolt dumpinguvastase tollimaksu kehtetuks tunnistamise kohtuotsust kehtestatakse see tollimaks uuesti — Õiguslik alus — Tagasiulatava jõu puudumine — Aegumine)

(2019/C 270/03)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: C & J Clark International Ltd

Vastustaja: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Resolutsioon

1. Euroopa Kohtule esitatud kehtivust puudutavate küsimuste analüüs ei toonud ilmsiks ühtegi asjaolu, mis võiks mõjutada komisjoni 18. augusti 2016. aasta rakendusmääruse (EL) 2016/1395, millega kehtestatakse uuesti lõplik dumpinguvastane tollimaks teatavate Hiina Rahvavabariigist pärit ning äriühingute Buckingham Shoe Mfg Co., Ltd., Buildyet Shoes Mfg., Dongguan Elegant Top Shoes Co. Ltd, Dongguan Stella Footwear Co Ltd, Dongguan Taiway Sports Goods Limited, Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co., Jianle Footwear Industrial, Sihui Kingo Rubber Shoes Factory, Synfort Shoes Co. Ltd., Taicang Kotoni Shoes Co. Ltd., Wei Hao Shoe Co. Ltd., Wei Hua Shoe Co. Ltd. ja Win Profile Industries Ltd toodetud nahast pealsetega jalatsite impordi suhtes ja nõutakse lõplikult sisse kõnealuse impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks ning täidetakse Euroopa Kohtu otsust liidetud kohtuasjades C-659/13 ja C-34/14, ega komisjoni 13. septembri 2016. aasta rakendusmääruse (EL) 2016/1647, millega kehtestatakse uuesti lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse ajutine tollimaks nahast pealsetega jalatsite impordi suhtes, mis on pärit Vietnamist ning mida toodavad äriühingud Best Royal Co. Ltd,

Lac Cuong Footwear Co. Ltd, Lac Ty Co. Ltd, Saoviet Joint Stock Company (Megastar Joint Stock Company), VMC Royal Co. Ltd, Freetrend Industrial Ltd. ja temaga seotud äriühing Freetrend Industrial A (Vietnam) Co. Ltd., Fulgent Sun Footwear Co. Ltd, General Shoes Ltd, Golden Star Co. Ltd, Golden Top Company Co. Ltd, Kingmaker Footwear Co. Ltd., Tripos Enterprise Inc., Vietnam Shoe Majesty Co. Ltd, ning täidetakse Euroopa Kohtu otsust liidetud kohtuasjades C-659/13 ja C-34/14, kehtivust.

2. Nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik, muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. novembri 2000. aasta määrusega (EÜ) nr 2700/2000, artikli 221 lõikes 3 ette nähtud aegumisnormid on kohaldatavad käesoleva kohtuotsuse resolutsiooni punktis 1 osutatud rakendusmäärustega kehtestatud dumpinguvastase tollimaksu sissenõudmise suhtes.

(¹) ELT C 38, 6.2.2017.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 18. juuni 2019. aasta otsus — Austria Vabariik versus Saksamaa Liitvabariik

(kohtuasi C-591/17) (¹)

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — ELTL artiklid 18, 34, 56 ja 92 — Liikmesriigi õigusnormid, millega sõiduautode puhul kehtestatakse tasu taristu kasutamise eest — Olukord, kus selles liikmesriigis registreeritud sõidukite omanikud on mootorsõidukimaksust vabastatud kasutustasu suurusele vastavas summas)

(2019/C 270/04)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Austria Vabariik (esindajad: G. Hesse, J. Schmoll ja C. Drexel)

Kostja: Saksamaa Liitvabariik, esindajad: T. Henze ja S. Eisenberg, keda abistas *Rechtsanwalt* C. Hillgruber)

Hageja toetuseks menetlusse astuja: Madalmaade Kuningriik (esindajad: J. Langer, J. M. Hoogveld ja M. K. Bulterman)

Kostja toetuseks menetlusse astuja: Taani Kuningriik (esindajad: J. Nymann-Lindegren ja M. Wolff)

Resolutsioon

1. Kuna Saksamaa Liitvabariik on sõiduautode puhul sisse viinud taristutasu ja samal ajal ette näinud, et Saksamaal registreeritud sõiduki omanik vabastatakse mootorsõidukimaksust vähemalt makstud taristutasu summa ulatuses, on Saksamaa Liitvabariik rikkunud ELTL artiklitest 18, 34, 56 ja 92 tulenevaid kohustusi.
2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.

3. Mõista Saksamaa Liitvabariigilt välja kolm neljandikku Austria Vabariigi kohtukuludest ja jätta tema enda kohtukulud tema kanda.
4. Jätta üks neljandik Austria Vabariigi kohtukuludest tema enda kanda.
5. Jätta Madalmaade Kuningriigi ja Taani Kuningriigi kohtukulud nende enda kanda.

(¹) ELT C 402, 27.11.2017.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 19. juuni 2019. aasta otsus (Högsta förvaltningsdomstoleni eelotsusetaotlus — Rootsi) — Skatteverket versus Memira Holding AB

(kohtuasi C-607/17) (¹)

(Eelotsusetaotlus — Juriidilise isiku tulumaks — Äriühingute kontsern — Asutamisvabadus — Mitteresidendist tütarettevõtja kahjumi mahaarvamine — Mõiste „lõplik kahjum“ — Ühinemine tütarettevõtja ülevõtmise teel emaettevõtja poolt — Tütarettevõtja asukohariigi õigused, mis lubavad ühinemise käigus kahjumi maha arvata ainult kahjumit kandnud isikul)

(2019/C 270/05)

Kohtumenetluse keel: rootsi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Högsta förvaltningsdomstolen

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Skatteverket

Vastustaja: Memira Holding AB

Resolutsioon

1. Mitteresidendist tütarettevõtja kahjumi lõplikkuse hindamisel 13. detsembri 2005. aasta kohtuotsuse Marks & Spencer (C-446/03, EU:C:2005:763) punkti 55 tähenduses ei ole määrav asjaolu, et liikmesriik, kus asub tütarettevõtja, ei luba ühinemise korral ühe äriühingu kahjumit teisele maksukohustuslasele üle kanda, samas kui sellise võimaluse näeb residentidest äriühingute ühinemise korral ette liikmesriik, kus asub emaettevõtja, välja arvatud juhul, kui emaettevõtja tõendab, et seda kahjumit ei saa kasutada nii, et seda saaks arvesse võtta kolmanda isiku tulevaste maksustamisperioodide osas, millega võib muu hulgas tegemist olla võõrandamise korral.
2. Juhul kui esimeses küsimuses nimetatud asjaolu osutub asjakohaseks, ei oma tähtsust see, et tütarettevõtja asukohariigis ei ole ühtegi teist isikut, kes oleks saanud ühinemise korral kahjumit maha arvata, kui see oleks olnud lubatud.

(¹) ELT C 5, 8.1.2018.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 19. juuni 2019. aasta otsus (Högsta förvaltningsdomstoleni eelotsusetaotlus — Rootsi) — Skatteverket versus Holmen AB

(kohtuasi C-608/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Juriidilise isiku tulumaks — Äriühingute kontsern — Asutamisvabadus — Mitteresidendist tütarettevõtja kahjumi mahaarvamine — Mõiste „lõplik kahjum“ — Kohaldamine alltütarettevõtjale — Emaettevõtja asukohariigi õigusnormid, mis nõuavad otsust osalust tütarettevõtjas — Tütarettevõtja asukohariigi õigusnormid, mis piiravad kahjumi tasaarvestamist ja keelavad selle likvideerimise aastal)

(2019/C 270/06)

Kohtumenetluse keel: rootsi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Högsta förvaltningsdomstolen

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Skatteverket

Vastustaja: Holmen AB

Resolutsioon

1. Mitteresidendist tütarettevõtja lõpliku kahjumi mõistet 13. detsembri 2005. aasta kohtuotsuse Marks & Spencer (C-446/03, EU:C:2005:763) punkti 55 tähenduses ei saa kohaldada alltütarettevõtjale, välja arvatud juhul, kui äriühingud, mis paiknevad kontsernisest mahaarvamist taotlenud emettevõtja ja selle alltütarettevõtja vahel, kes on kandnud kahjumit, mida võib pidada lõplikuks, ei asu samas liikmesriigis.
2. Mitteresidendist tütarettevõtja kahjumi lõplikkuse hindamisel 13. detsembri 2005. aasta kohtuotsuse Marks & Spencer (C-446/03, EU:C:2005:763) punkti 55 tähenduses ei ole määrav asjaolu, et liikmesriik, kus asub tütarettevõtja, ei luba likvideerimise aastal ühe äriühingu kahjumit teisele maksukohustuslasele üle kanda, välja arvatud juhul, kui emettevõtja tõendab, et seda kahjumit ei saa kasutada nii, et seda saaks arvesse võtta kolmanda isiku tulevaste maksustamisperioodide osas, millega võib muu hulgas tegemist olla võõrandamise korral.
3. Juhul kui käesoleva resolutsiooni punktis 2 nimetatud asjaolu osutub asjakohaseks, ei oma tähtsust see, millises ulatuses ei luba selle tütarettevõtja, kelle kahjumit saab pidada lõplikuks, asukohariigi õigusnormid osa kahjumist tasaarvestada kahjumliku tütarettevõtja või samasse kontserni kuuluva mõne teise isiku saadud jooksva kasumiga.

⁽¹⁾ ELT C 5, 8.1.2018.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 19. juuni 2019. aasta otsus — RF versus komisjon(kohtuasi C-660/17 P) ⁽¹⁾

*(Apellatsioonkaebus — Tühistamishagi — Hagiavalduse faksi teel saatmine — Hagiavalduse originaali esitamine
Üldkohtu kantseleisse pärast tähtaja möödumist — Viivitus postisaadetise kättetoimetamisel — Mõiste
„väärmatu jõud või ettenägematud asjaolud“)*

(2019/C 270/07)

Kohtumenetluse keel: poola

PooledApellant: RF (esindaja: *radca prawny* K. Komar-Komarowski)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon (esindajad: J. Szczodrowski, G. Meessen ja I. Rogalski)

Resolutsioon

1. Jätta uute tõendite vastuvõtmise taotlus rahuldamata.
2. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
3. Jätta RFi kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 190, 4.6.2018.

Euroopa Kohtu (viies koda) 20. juuni 2019. aasta otsus (Verwaltungsgericht Berliini eelotsusetaotlus — Saksamaa) — ExxonMobil Production Deutschland GmbH versus Bundesrepublik Deutschland(kohtuasi C-628/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Keskkond — Direktiiv 2003/87/EÜ — Kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem — Maagaasi töötlemiskäitis — Väävli kogumine — „Clausi protsess“ — Elektrienergia tootmine kõrvalrajatises — Soojusenergia tootmine — Oma süsinikdioksiidi (CO₂) heide — Artikli 2 lõige 1 — Kohaldamisala — I lisa — Tegevusala „kütuste põletamine“ — Artikli 3 punkt u — Mõiste „elektritootja“ — Artikli 10a lõiked 3 ja 4 — Tasuta saastekvootide ühtlustatud eraldamise üleminekukava — Otsus 2011/278/EL — Kohaldamisala — Artikli 3 punkt c — Mõiste „soojuspõhise võrdlusaluse käitiseosa“)

(2019/C 270/08)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgericht Berlin

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: ExxonMobil Production Deutschland GmbH

Vastustaja: Bundesrepublik Deutschland

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 2003. aasta direktiivi 2003/87/EÜ, millega luuakse ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem ja muudetakse nõukogu direktiivi 96/61/EÜ, (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiiviga 2009/29/EÜ) artikli 3 punkti u tuleb tõlgendada nii, et sellist kütist, nagu on kõne all põhikohtuasjas ja mis seoses direktiivi I lisas nimetatud tegevusega „kütuste põletamine kütistes, mille summaarne nimisoojusvõimsus on üle 20 [megavati (MW)]“ toodab elektrienergiat peamiselt oma tarbeks, tuleb pidada „elektritootjaks“ selle sätte tähenduses, kui esiteks valmistatakse kütises samal ajal toodet, mille tootmine ei kuulu selles lisas loetletud tegevusalade hulka, ja teiseks suunatakse pidevalt osa toodetud elektrienergiast, olgugi väike osa, tasu eest avalikku elektrivõrku, millega kütis peab olema tehnilistel põhjustel pidevalt ühendatud.
2. Komisjoni 27. aprilli 2011. aasta otsuse 2011/278/EL, millega määratakse kindlaks kogu liitu hõlmavad üleminekueeskirjad direktiivi 2003/87 artikli 10a kohaste tasuta saastekvootide ühtlustatud eraldamiseks artikli 3 punkti c tuleb tõlgendada nii, et kuivõrd sellist kütist, nagu on kõne all põhikohtuasjas, tuleb pidada „elektritootjaks“ direktiivi 2003/87 artikli 3 punkti u tähenduses, siis ei ole sellel kütisel õigust saada tasuta saastekvoote direktiivi I lisas nimetatud tegevusega „kütuste põletamine kütistes, mille summaarne nimisoojusvõimsus on üle 20 MW“ seoses toodetud soojusenergia eest, kui soojusenergiat kasutatakse muu tegevuse jaoks kui elektritootmine, sest selline kütis ei vasta direktiivi artikli 10a lõigetes 4 ja 8 sätestatud tingimustele.

(¹) ELT C 112, 26.3.2018.

Euroopa Kohtu (viies koda) 20. juuni 2019. aasta otsus (Augstākā tiesa eelotsusetaotlus — Läti) — „Oribalt Rīga“ SIA, varem „Oriola Rīga“ SIA versus Valsts ieņēmumu dienests

(kohtuasi C-1/18) (¹)

(Eelotsusetaotlus — Tolliliit — Määrus (EMÜ) nr 2913/92 — Artikli 30 lõike 2 punktid b ja c — Määrus (EMÜ) nr 2454/93 — Artikli 152 lõike 1 punktid a ja b — Kauba tolliväärtuse määramine — Mõiste „sarnane kaup“ — Ravimid — Kõigi tegurite arvessevõtmine, mis võivad mõjutada asjaomase ravimi majanduslikku väärtust — 90päevane tähtaeg, mille jooksul peab imporditud kaup Euroopa Liidus olema müüdüd — Range tähtaeg — Kaubanduslike allahindluste arvesse võtmata jätmine)

(2019/C 270/09)

Kohtumenetluse keel: läti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Augstākā tiesa

Põhikohtuasja pooled

Hageja: „Oribalt Rīga“ SIA, varem „Oriola Rīga“ SIA

Kostja: Valsts ieņēmumu dienests

Resolutsioon

1. Nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik, muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. detsembri 1996. aasta määrusega (EÜ) nr 82/97, artikli 30 lõike 2 punkti b tuleb tõlgendada nii, et kui sellise kauba nagu põhikohtuasjas kõne all olevate ravimite tolliväärtus on arvatud selles sättes ette nähtud tuletatud väärtuse meetodi abil, peab liikmesriigi pädev tolliasutus, selleks et määrata kindlaks „sarnane kaup“, arvestama kõiki asjakohaseid tegureid, nagu kauba koostist, seda, kas neid kaupu on toimeainest lähtuvalt võimalik üksteisega asendada või kaubanduslikult üksteise vastu välja vahetada, ning andma üksikasjaliku hinnangu ja võtma arvesse kõiki tegureid, mis võivad mõjutada kõnealuse kauba tegelikku majanduslikku väärtust, sealhulgas imporditud kauba ja selle tootja turupositsiooni.
2. Komisjoni 2. juuli 1993. aasta määruse (EMÜ) nr 2454/93, millega kehtestatakse rakendussätted määrusele nr 2913/92, artikli 152 lõike 1 punkti b tuleb tõlgendada nii, et imporditud kauba ühikuhinna määramiseks määruse nr 2913/92, muudetud määrusega nr 82/97, artikli 30 lõike 2 punktis c ette nähtud meetodi abil tuleb määruse nr 2454/93 artikli 152 lõike 1 punktis b sätestatud 90päevast tähtaega, mille jooksul imporditud kaup peab Euroopa Liidus müüdnud olema, kohaldada rangelt.
3. Määruse nr 2913/92, muudetud määrusega nr 82/97, artikli 30 lõike 2 punkti c tuleb tõlgendada nii, et imporditud kauba müügihinnast tehtud allahindlusi ei saa arvesse võtta selle kauba tolliväärtuse määramisel nimetatud sätte alusel.

(¹) ELT C 104, 19.3.2018.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 19. juuni 2019. aasta otsus (Tribunale Amministrativo Regionale della Campania eelotsusetaotlus — Itaalia) — Meca Srl versus Comune di Napoli

(kohtuasi C-41/18) (¹)

(Eelotsusetaotlus — Riigihanked — Direktiiv 2014/24/EL — Artikli 57 lõike 4 punktid c ja g — Teenuste riigihanked — Fakultatiivsed hankemenetlusest kõrvaldamise alused — Raske eksimus ametialaste käitumisreeglite vastu, mis võib muuta ettevõtja aususe küsitavaks — Eelneva lepingu lõpetamine puuduste tõttu lepingu täitmisel — Kohtus vaidlustamine, mis takistab hankijal kuni kohtumenetluse lõpetamiseni lepingurikkumist hinnata)

(2019/C 270/10)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale della Campania

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Meca Srl

Vastustaja: Comune di Napoli

Menetluses osales: Sirio Srl

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiivi 2014/24/EL riigihangete kohta ja direktiivi 2004/18/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta artikli 57 lõike 4 punkte c ja g tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus selline liikmesriigi õigusnorm, mille kohaselt ei saa juhul, kui hankija otsus lõpetada hankeleping oluliste puuduste tõttu selle täitmisel on kohtus vaidlustatud, hankija, kes korraldab uue hankemenetluse, pakkujate valimise staadiumis anda mingit hinnangut selle ettevõtja usaldusväärsusele, keda lepingu lõpetamine puudutab.

(¹) ELT C 142, 23.4.2018.

Euroopa Kohtu (teine koda) 20. juuni 2019. aasta otsus (Juzgado Contencioso-Administrativo nº1 de Pamplona eelotsusetaotlus — Hispaania) — Daniel Ustariz Aróstegui versus Departamento de Educación del Gobierno de Navarra

(kohtuasi C-72/18) (¹)

(Eelotsusetaotlus — Sotsiaalpoliitika — Direktiiv 1999/70/EÜ — Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööstajate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) raamkokkulepe tähtajalise töö kohta — Klausli 4 punkt 1 — Diskrimineerimiskeelu põhimõte — Avalik sektor õppetegevuse valdkonnas — Riigisisene õigusnorm, millega nähakse lisatasu ette üksnes õpetajatele, kes on tööle võetud tähtajatu töösuhte raames alaliste ametnikena — Nende õpetajate väljajätmine, kes on tööle võetud tähtajaliste halduslepingute alusel — Mõiste „objektiivsed põhjused“ — Alalise ametniku staatusele olemuslikud jooned)

(2019/C 270/11)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº1 de Pamplona

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Daniel Ustariz Aróstegui

Kostja: Departamento de Educación del Gobierno de Navarra

Resolutsioon

Nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiivi 1999/70/EÜ, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtajalise töö kohta, lisas toodud 18. märtsil 1999 sõlmitud raamkokkuleppe tähtajalise töö kohta klausli 4 punkti 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus selline riigisisene õigusnorm, nagu on kõne all põhikohtuasjas ja mis näeb palgaastme lisatasu ette õpetajatele, kes on tööle võetud tähtajatu töösuhte raames alaliste ametnikena, jättes välja tähtajaliste halduslepingute alusel tööle võetud õpetajad, kui teatud teenistusstaazi täitumine on ainus tingimus selle lisatasu maksmiseks.

(¹) ELT C 161, 7.5.2018.

Euroopa Kohtu (teine koda) 20. juuni 2019. aasta otsus (Tribunal Supremo eelotsusetaotlus — Hispaania) — Línea Directa Aseguradora SA versus Segurcaixa Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros

(kohtuasi C-100/18) (¹)

(Eelotsusetaotlus — Mootorsõidukite kasutamise tsiviilvastutuskindlustus — Direktiiv 2009/103/EÜ — Artikli 3 esimene lõik — Mõiste „sõidukite kasutamine“ — Hoonele tekitatud varaline kahju, mille põhjustas selle hoone eraomandis olevasse garaaži pargitud sõiduki põlema süttimine — Kohustuslik kindlustuskate)

(2019/C 270/12)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Supremo

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Línea Directa Aseguradora SA

Kostja: Segurcaixa Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta direktiivi 2009/103/EÜ mootorsõidukite kasutamise tsiviilvastutuskindlustuse ja sellise vastutuse kindlustamise kohustuse täitmise kohta artikli 3 esimest lõiku tuleb tõlgendada nii, et niisugune olukord nagu põhikohtuasjas, kus maja eraomandis olevasse garaaži pargitud ja vastavalt tema otstarbele kui transpordivahend kasutatud sõiduki süttimine põhjustas tulekahju, mis sai alguse selle sõiduki elektrisüsteemist ja mille tagajärjel sai see maja kahjustada, on hõlmatud selles sättes nimetatud mõistega „sõidukite kasutamine“, kuigi see sõiduk oli enne tulekahju tekkimist seisnud rohkem kui 24 tundi.

(¹) ELT C 161, 7.5.2018.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 20. juuni 2019. aasta otsus (Curtea de Apel București eelotsusetaotlus — Rumeenia) — Grup Servicii Petroliere SA versus Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(kohtuasi C-291/18) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Ühine käibemaksusüsteem — Direktiiv 2006/112/EÜ — Artikli 148 punktid a ja c — Rahvusvaheliste vedudega seotud maksuvabastused — Avamere-tõstukpuurplatvormide tarnimine — Mõiste „laevad, mis on mõeldud avamerel navigeerimiseks“ — Ulatus)

(2019/C 270/13)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Curtea de Apel București

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Grup Servicii Petroliere SA

Kostjad: Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Resolutsioon

Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikli 148 punkte a ja c tuleb tõlgendada nii, et nendes sisalduv väljend „avamerele navigeerimiseks kasutatavad laevad“ on kohaldatav selliste ujuvraatiste tarnimise suhtes nagu seda tüüpi avamere-tõstukpuurplatvormid, mis on arutusel põhikohtuasjas, mida kasutatakse valdavalt liikumatul kujul meres asuvate naftamaardlate käitamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 259, 23.7.2018.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 20. juuni 2019. aasta otsus (Arbeidsrechtbank Antwerpeni eelotsusetaotlus — Belgia) — Tine Vandenbon, Jamina Hakelbracht, Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen versus WTG Retail BVBA

(kohtuasi C-404/18) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Sotsiaalpoliitika — Direktiiv 2006/54/EÜ — Meeste ja naiste võrdne kohtlemine — Töö saamine ja töötingimused — Artikkel 24 — Kaitse ohvristavate meetmete eest — Töölesoovija kandidatuuri tagasilükkamine tema raseduse tõttu — Selle töölesoovija toetuseks sekkunud töötaja — Töötaja töölepingu ülesütlemine)

(2019/C 270/14)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Arbeidsrechtbank Antwerpen

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Tine Vandenbon, Jamina Hakelbracht, Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen

Kostja: WTG Retail BVBA

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. juuli 2006. aasta direktiivi 2006/54/EÜ meeste ja naiste võrdsete võimaluste ja võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamise kohta tööhõive ja elukutse küsimustes artiklit 24 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjas ja mille kohaselt olukorras, kus isik, kes leiab, et teda on sooliselt diskrimineeritud, esitab kaebuse, kaitstakse teda sellega seoses toetanud töötajat tööandja võetavate ohvristavate meetmete eest ainult juhul, kui ta on selle kaebuse läbivaatamisel andnud tunnistusi ja tema tunnistuse puhul on täidetud nendes õigusnormides ette nähtud vorminõuded.

(¹) ELT C 311, 3.9.2018.

**Associazione Nazionale GranoSalus — Liberi Cerealicoltori & Consumatori (Associazione GranoSalus)
15. aprillil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 14. veebruari 2019. aasta otsuse peale
kohtuasjas T-125/18: Associazione GranoSalus versus komisjon**

(kohtuasi C-313/19 P)

(2019/C 270/15)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellant: Associazione Nazionale GranoSalus — Liberi Cerealicoltori & Consumatori (Associazione GranoSalus) (esindaja: advokaat G. Dalfino)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Väited ja peamised argumendid

1. Apellatsioonkaebus on esitatud Üldkohtu määruse peale ELTL artikli 263 neljanda lõigu ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 47 alusel, koostoimes Euroopa Inimõiguste kaitse konventsiooni artiklitega 6 ja 13.
2. Apellant väidab kõigepealt, et rikutud on ELTL artikli 263 neljandat lõiku, sest Üldkohus ei võtnud arvesse, et Associazione GranoSalus'il on hagi esitamise õigus seetõttu, et see õigus on tema liikmetel isiklikult, kuna vaidlustatud rakendusmäärus (EL) nr 2017/2324 „puudutab neid otseselt ja isiklikult“, olles „halduse [ülddakt], mis puudutab [neid] otseselt ja ei [vaja] rakendusmeetmeid“.

Selle kohta märgib kutseühendus, et Üldkohus on viidatud sätet kohaldanud vääralt, sest tema hinnangul ei olnud isikliku puutumuse tingimused täidetud, kuna „väidetavalt kahjustab vaidlustatud akt hageja teatud liikmeid just nende tarbija ja liidu kodaniku üldise staatuse tõttu“ (kohtumääruse punkt 57).

Apellandi GranoSalus liikmete niisugune määratlus on aga väär, arvestades kutseühenduse põhikirja, millest tuleneb, et selle ühenduse liikmed ja nende kaudu ka kutseühendus esindavad ja edendavad tarbijate ja põllumajandustootjate kaitse huvi muu hulgas tegevuste kaudu, mille eesmärk on „võidelda eelkõige liidu tasandil taseme mükotoksiinide ja muude saasteainete taseme võimaliku tõusu vastu, et kaitsta tarbijate, eriti laste tervist“.

Kuna isikliku puutumuse tingimus on täidetud ja see tingimus on kumulatiivne otsese puutumuse tingimusega, on Üldkohtu otsus sellest aspektist väär, kuivõrd see on jäetud arvesse võtmata.

3. Kutseühendus väidab ka, et Üldkohus asus oma määrukses ka vääralt seisukohale, et otsese puutumuse nõue, mis on ETL artikli 263 neljanda lõigu viimase lauseosa kohaselt hagi vastuvõetavuse eeldus, ei olnud täidetud, kuna väidetavalt on olemas vaidlustatud määruse (EL) nr 2017/2324 riigisisised rakendusmeetmed, ning ta põhjendas oma otsust selle küsimuses „toimeainet glüfosaat sisaldavate taimekaitsevahendite suhtes liikmesriikide antud turuleviimise lubade pikendamise“, kuivõrd niisugused lubade pikendamisest on käsitatavad „vaidlustatud akti rakendusmeetmena ETL artikli 263 neljanda lõigu viimase lauseosa tähenduses“ (vaidlustatud määruse punktid 84 ja 85).

Selle hinnangu ekslikkust näitab nendes aktides tõendatud asjaolu, et liikmesriik, kus kutseühendus ja selle liikmed asuvad (Itaalia), rakendas määrust (EL) nr 2017/2324 tervishoiuministri 19. detsembri 2017. aasta teatega, millega lihtsalt automaatselt pikendati toimeaine glüfosaat luba perioodiks, mis ei ületanud 5 aastat, pikendades samas ka toimeainet glüfosaat sisaldavate taimekaitsevahendite lube kuni 5. detsembrini 2022, ilma mingi kaalutletud hinnanguta kasvõi osas, mis puudutab määruse (EL) nr 2017/2324 I ja II lisas ette nähtud tehnilisi ettekirjutusi.

Kutseühendus väidab selle kohta, et isegi kui pidada ministri 19. detsembri 2017. aasta teadet rakendusmeetmeks, ei võtnud Üldkohus arvesse asjaolu, et see sama teade ei olnud riigisiseses kohtus vaidlustatav akt, kuna selle edasikaebamine ei ole Itaalia õiguse ja asjakohase kohtupraktika kohaselt võimalik (Consiglio di Stato (kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu) 9. novembri 2005. aasta kohtuotsus nr 6243).

4. Kutseühendus vaidlustab kohtumääruse ka ETL artikli 263 neljanda lõigu viimase lauseosa rikkumise tõttu, kuna Üldkohus ei võtnud arvesse hagi eset, nagu see on määratletud hagiavalduses. Kutseühendus märgib selle kohta, et Üldkohus ei võtnud arvesse seda, et otsene mõju, mida vaidlustatud määrus avaldas kutseühingule ja selle kaudu ka tema liikmetele, tulenes toimeaine glüfosaat võimalikust kantserogeensusest (Rahvusvahelise Vähiuurimiskeskuse 20. märtsi 2015. aasta uurimistulemused, mis määrukses (EL) nr 2017/2324 kõrvale jäeti), ja selle toimeaine heakskiitmine on ainult liidu pädevuses ega saa olla liikmesriikide pädevusse kuuluva loa ese, sest taimekaitsevahendi riigisisese loa puhul ei anta hinnangut toimeainele glüfosaat, mis on juba „eelnevalt“ liidu poolt heaks kiidetud, mis järelkult välistab selle, et Itaalia riigil oleks pädevus lubada või keelata taimekaitsevahendi turuletoomine viitega toimeainele glüfosaat. Käesolevas asjas uuris Üldkohus ETL artikli 263 neljanda lõigu viimases lauseosas ette nähtud tingimusi, võtmata arvesse vaidluses esitatud argumente, nimelt et glüfosaadi jääke leidub põhjavees, toidus (pastas) ja pinnases, ning et selle toimeaine turule lubamine toob kahju territooriumile, liikmesriikide kodanikele ja huvidele, mida kaitsevad kutseühendus ja selle kaudu tema liikmed.

Üldkohus oleks pidanud seega kontrollima kahjustamist eespool viidatud artikli 263 tähenduses selle asjaolu seisukohast ja kutseühenduse olukorra aspektist, arvestades ka tema liikmete õiguslikku staatust, mida ta aga kohtumääruses ei teinud.

5. Tuginedes eeltoodule vaidleb kutseühendus vastu ETL artikli 263 neljanda lõigu viimase lauseosa tõlgendusele, mille andis Üldkohus ja mis jätab selle sätte toimeta ja on vastuolus liisu seadusandja tahtega. Selle kohta viitab apellant ettepanekutele, mille on esitanud kohtujuristid mitmes menetluses (vt muu hulgas ettepanekud kohtuasjas C-456/13 P, kohtuasjas C-583/11 P ja liidetud kohtuasjades C-622/16 P–C-624/16 P) ja mille kohaselt jätab niisugune kitsas tõlgendus ETL artiklilt 263 mõtte ja toime.

Arvestades eeltoodud väidab kutseühendus, et Üldkohtu poolt vaidlustatud määruses antud ELTL artikli 263 neljanda lõigu viimase lauseosa tõlgendus läheb ilmselgelt vastuollu põhiõiguste harta artikliga 47 („Igaühel, kelle liidu õigusega tagatud õigusi või vabadusi rikutakse, on selles artiklis kehtestatud tingimuste kohaselt õigus tõhusale õiguskaitsevahendile kohtus. Igaühel on õigus õiglasele [...] asja arutamisele [...]“) ning Euroopa inimõiguste kaitse konventsiooni artikliga 6 (Õigus õiglasele kohtumenetlusele) ja artikliga 13 (Õigus tõhusale õiguskaitsevahendile), ning see takistab seega ette nähtud võimalust pöörduda Üldkohtu poole otsese puutumuse olemasolul niisuguses faktilises olukorras ning kahjustab põhjendamatult liidu õigusega kehtestatud õiguste kaitse süsteemi.

Apellandi nõuded

Kutseühendus GranoSalus palub Euroopa Kohtul tühistada Üldkohtu 15. veebruari 2019. aasta kohtumäärus kohtuasjas T-125/18 — mis tunnistas hagi vastuvõetamatuks ja välistas kutseühenduse liikmete hagi esitamise õiguse esiteks põhjusel, et väidetavalt ei puuduta vaidlustatud määrus neid isiklikult, ja teiseks põhjusel, et vastu on võetud riigisisesed rakendusmeetmed, mis välistab ka otsese mõju — ning sellest tulenevalt tunnistada vastuvõetavaks rakendusmääruse (EL) nr 2017/2324 tühistamise hagi ja seega hakis esitatud taotlused meetmete võtmiseks, sealhulgas uurimistoimingute tegemise taotlused, ning saata asi tagasi Üldkohtule asja sisuliseks lahendamiseks.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Grondwettelijk Hof (Belgia) 8. aprillil 2019 — Centraal Israëlitisch Consistorie van België jt, Unie Moskeeën Antwerpen VZW, Islamitisch Offerfeest Antwerpen VZW, JG, KH, Executief van de Moslims van België jt, Coördinatie Comité van Joodse Organisaties van België. Section belge du Congrès juif mondial et Congrès juif européen VZW jt, menetlusse astujad: LI, Vlaamse regering, Waalse regering, Kosher Poultry BVBA jt, Centraal Israëlitisch Consistorie van België jt, Global Action in the Interest of Animals VZW (GAIA)

(kohtuasi C-336/19)

(2019/C 270/16)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Grondwettelijk Hof

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: Centraal Israëlitisch Consistorie van België jt, Unie Moskeeën Antwerpen VZW, Islamitisch Offerfeest Antwerpen VZW, JG, KH, Executief van de Moslims van België jt, Coördinatie Comité van Joodse Organisaties van België. Section belge du Congrès juif mondial et Congrès juif européen VZW jt.

Menetlusse astujad: LI, Vlaamse Regering, Waalse Regering, Kosher Poultry BVBA jt, Centraal Israëlitisch Consistorie van België jt, Global Action in the Interest of Animals VZW (GAIA)

Eelotsuse küsimus

1. Kas nõukogu 24. septembri 2009. aasta määruse (EÜ) nr 1099/2009 loomade kaitse kohta surmamisel⁽¹⁾ artikli 26 lõike 2 esimese lõigu punkti c tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigid võivad viidatud määruse artikli 4 lõikes 4 sätestatud erandist kõrvale kaldudes võtta loomade heaolu parandamise eesmärgil vastu selliseid õigusnorme, nagu on sätestatud Flaami piirkonna 7. juuli 2017. aasta dekreedis, millega muudetakse 14. augusti 1986. aasta seadust loomade kaitse ja heaolu kohta seoses loomade lubatud tapmisviisidega (Decreet van het Vlaamse Gewest van 7 juli 2017 houdende wijziging van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren, wat de toegelaten methodes voor het slachten van dieren betreft), mis esiteks kehtestavad loomade ilma uimastamiseta tapmise keelu, mis kehtib ka usulise riituse raames toimuva tapmise suhtes, ja teiseks näevad usulise riituse raames toimuva tapmise jaoks ette alternatiivse uimastamisemeetodi, mida kasutades peab uimastamine olema tagasipööratav ja ei tohi põhjustada looma surma?

2. Juhul kui esimesele eelotsuse küsimusele tuleb vastata jaatavalt: kas eespool nimetatud määruse artikli 26 lõike 2 esimese lõigu punkt c on esimeses eelotsuse küsimuses viidatud tõlgenduse korral vastuolus Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 10 lõikega 1?
3. Juhul kui esimesele eelotsuse küsimusele tuleb vastata jaatavalt: kas eespool nimetatud määruse artikli 26 lõike 2 esimese lõigu punkt c koosmõjus artikli 4 lõikega 4 on esimeses eelotsuse küsimuses viidatud tõlgenduse korral vastuolus Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklitega 20, 21 ja 22, kuna loomade tapmisel teatud usuliste riituste tõttu eriliste tapmisviisidega on looma uimastamise kohustusest ette nähtud vaid tingimustega seonduv erand (artikli 4 lõige 4 koosmõjus artikli 26 lõikega 2), samal ajal kui loomade surmamiseks jahipidamise, kalapüügi, kultuuri- või spordisündmuste ajal on määruse põhjendustes esitatud põhjustel ette nähtud kord, mille kohaselt ei kuulu nimetatud toimingud määruse kohaldamisalasse või ei kehti nende puhul loomade surmamisel nende uimastamise kohustus (artikli 1 lõike 1 teine lõik ja lõige 3)?

(¹) ELT 2009, L 303, lk 1.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Madalmaad) 3. mail 2019 —
Crown Van Gelder BV versus Autoriteit Consument en Markt**

(kohtuasi C-360/19)

(2019/C 270/17)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Crown Van Gelder BV

Vastustaja: Autoriteit Consument en Markt

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiivi 2009/72/EÜ (¹), mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/54/EÜ, artikli 37 lõiget 11 tuleb tõlgendada nii, et viidatud säte annab riikliku elektrivõrgu käitaja (põhivõrguettevõtja) vastu kaebuse esitamise õiguse ka mõjutatud osalisele, kes ei ole ühendatud kõnealuse võrguettevõtja (põhivõrguettevõtja) võrguga, vaid on ühendatud üksnes piirkondlikku võrguga (jaotusvõrk), mille varustamine elektrienergiaga on katkenud, kuna piirkondlikku võrku (jaotusvõrk) elektrienergiaga varustavas riiklikus elektrivõrgus (põhivõrk) on tekkinud elektrikatkestus?

(¹) ELT 2009, L 211, lk 55.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Madalmaad) 3. mail 2019 — De Ruitervof versus Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(kohtuasi C-361/19)

(2019/C 270/18)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: De Ruitervof

Vastustaja: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määruse (EL) nr 1306/2013⁽¹⁾ ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja seire kohta [ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 352/78, (EÜ) nr 165/94, (EÜ) nr 2799/98, (EÜ) nr 814/2000, (EÜ) nr 1290/2005 ja (EÜ) nr 485/2008] artikli 99 lõige 1 ning komisjoni 17. juuli 2014. aasta rakendusmääruse (EL) nr 809/2014⁽²⁾, millega kehtestatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1306/2013 rakenduseeskirjad seoses ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi, maaelu arengu meetmete ja nõuetele vastavusega, artikli 73 lõike 4 punkt a kehtivad osas, milles need näevad ette, et maksete vähendamine nõuetele mittevastavuse tõttu arvutatakse selle aasta alusel, mil nõuetele vastavuse eeskirjade rikkumine tuvastati, kui rikkumise aasta ei lange kokku selle tuvastamise aastaga?

⁽¹⁾ ELT 2013, L 347, lk 549.

⁽²⁾ ELT 2014, L 227, lk 69.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Ondernemingsrechtbank Antwerpen (Belgia) 10. mail 2019 — Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM) versus Weareone.World BVBA, Wecandance NV

(kohtuasi C-372/19)

(2019/C 270/19)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Ondernemingsrechtbank Antwerpen

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM)

Kostjad: Weareone.World BVBA, Wecandance NV

Eelotsuse küsimused

Kas ELTL artiklit 102 — vajadusel koostoimes [Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta] direktiivi 2014/26/EL⁽¹⁾ „autoriõiguse ja autoriõigusega kaasnevate õiguste kollektiivse teostamise ning muusikateose internetis kasutamise õiguse multiterritoriaalse litsentsimise kohta siseturul“ artikliga 16 — tuleb tõlgendada nii, et tegemist on turgu valitseva seisundi kurnatavusega, kui autoriõiguste kollektiivse esindamise organisatsioon, kellel on liikmesriigis tegelik monopol, rakendab muusikaürituste korraldajate suhtes seoses muusikateoste reprodutseerimise õigusega sellist tasumudelit, mis muu hulgas põhineb käibel ja

1. mille aluseks on astmeline kindlasummaline tariif, mitte tariif, mis võtab (kaasaegsete tehniliste abivahendite abil) täpselt arvesse, millise osa moodustab kollektiivse esindamise organisatsiooni kaitstav repertuaar ürituse ajal esitatavast muusikast?
2. mille kohaselt olenevad litsentsitasud ka välistest teguritest, nagu sissepääsutasu, toitude ja jookide hind, esinevate artistidega seotud eelarve ning muude elementidega, näiteks lavakujundusega seotud eelarve?

⁽¹⁾ ELT 2014, L 84, lk 72.

16. mail 2019 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Hispaania Kuningriik

(kohtuasi C-384/19)

(2019/C 270/20)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: E. Manhaeve ja E. Sanfrutos Cano)

Kostja: Hispaania Kuningriik

Hageja nõuded

— Tunnistada, et Hispaania Kuningriik on rikkunud kohustusi, mis tulenevad direktiivi 2007/60/EÜ⁽¹⁾ artikli 7 lõigetest 1 ja 5 ning artikli 15 lõikest 1 seoses järgmiste valgalapiirkondadega: ES120 Gran Canaria; ES122 Fuerteventura; ES123 Lanzarote; ES124 Tenerife; ES125 La Palma; ES126 La Gomera ja ES127 El Hierro.

— Tunnistada, et Hispaania Kuningriik on rikkunud kohustusi, mis tulenevad direktiivi 2007/60/EÜ artikli 10 lõigetest 1 ja 2 seoses järgmiste valgalapiirkondadega: ES120 Gran Canaria, ES122 Fuerteventura ja ES125 La Palma.

— Mõista kohtukulud välja Hispaania Kuningriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Hispaania ametiasutuste edastatud teabest tuleneb, et Hispaania ei ole direktiivis kehtestatud tähtjaks 22. detsembriks 2015 kehtestatud, täiendanud ja avaldanud ülejutusrisi maandamise kavasad seoses järgmiste valgalapiirkondadega: ES120 Gran Canaria, ES122 Fuerteventura, ES123 Lanzarote, ES124 Tenerife, ES125 La Palma, ES126 La Gomera ja ES127 El Hierro. Komisjon ei ole saanud ka koopiat nendest kavadest, nagu on nõutud direktiivi artikli 15 lõikes 1.

Kolme valgalapiirkonnaga seoses — ES120 Gran Canaria; ES122 Fuerteventura y ES125 La Palma — ei ole avalik teavitamine ja arutelu toimunud või igal juhul lõpule viidud. Seetõttu leiab komisjon, et Hispaania Kuningriik on rikkunud direktiivi 2007/60/EÜ artikli 10 lõigetest 1 ja 2 tulenevaid kohustusi nimetatud kolme valgalapiirkonnaga seoses.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2007. aasta direktiiv 2007/60/EÜ ülejutusrisi hindamise ja maandamise kohta (ELT 2007, L 288, lk 27).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Raad van State (Belgia) 17. mail 2019 — RTS infra BVBA, Aannemingsbedrijf Norré-Behaegel versus Vlaams Gewest

(kohtuasi C-387/19)

(2019/C 270/21)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Raad van State

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: RTS infra BVBA, Aannemingsbedrijf Norré-Behaegel

Vastustaja: Vlaams Gewest

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiivi 2014/24/EL riigihangete kohta ja direktiivi 2004/18/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (¹) artikli 57 lõike 4 punkte c ja g koosmõjus lõigetega 6 ja 7 tuleb tõlgendada nii, et viidatud sätetega on vastuolus tava, mille kohaselt kohustatakse ettevõtjat esitama omal algatusel tõend oma usaldusväärsuse tõendamiseks võetud meetmete kohta?
2. Kas juhul, kui vastus on jaatav, on selliselt tõlgendatud direktiivi 2014/24/EL artikli 57 lõike 4 punktidel c ja g koosmõjus lõigetega 6 ja 7 vahetu mõju?

(¹) ELT 2014, L 94, lk 65.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugal) 17. mail 2019 — MK versus Autoridade Tributária e Aduaneira

(kohtuasi C-388/19)

(2019/C 270/22)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: MK

Vastustaja: Autoridade Tributária e Aduaneira

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Ühenduse asutamislepingu artiklite 12, 56, 57 ja 58 [nüüd Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklid 18, 63, 64 ja 65] sätteid tuleb koostoimes tõlgendada nii, et nendega on vastuolus niisugune riigisisene õigusnorm, nagu on vaidluse all käesolevas kohtuasjas (30. novembri 1988. aasta dekreetseadusega nr 442-A/88 heaks kiidetud tulumaksuseadustiku artikli 43 lõige 2 sellele 27. detsembri 2001. aasta seadusega nr 109-B/2001 antud redaktsioonis), 31. detsembri 2007. aasta seadusega nr 67-A/2007 tulumaksuseadustiku artiklisse 72 lõigete 7 ja 8 (nüüd lõiked 9 ja 10) lisamisega tehtud muudatustega, mille eesmärk on võimaldada, et liikmesriigis (Portugal) asuva kinnisvara müügist teise Euroopa Liidu liikmesriigi (Prantsusmaa) residendi poolt teenitud kapitalitulu ei maksustataks valikvõimalusena suurema maksuga kui see, mida kohaldataks sama tüüpi tehingu puhul kinnisvara asukohariigi residendi teenitud kapitalitulu suhtes?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 21. mail 2019 — VG Bild-Kunst versus Stiftung Preußischer Kulturbesitz

(kohtuasi C-392/19)

(2019/C 270/23)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: VG Bild-Kunst

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Stiftung Preußischer Kulturbesitz

Eelotsuse küsimus

Kas asjaolu, et õiguste omaja nõusolekul veebisaidil üldsusele kättesaadavaks tehtud teos on lisatud kolmanda isiku veebisaidile lingiga, kasutades selleks kohandatud raami (*framing*), kujutab endast teose üldsusele edastamist direktiivi 2001/29/EÜ⁽¹⁾ artikli 3 lõike 1 tähenduses, kui selle puhul hoitakse kõrvale õiguste omaja võetud või algatatud kaitsemeetmetest *framing*'u meetodi kasutamise vastu?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta direktiiv 2001/29/EÜ autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamise kohta infoühiskonnas (EÜT 2001, L 167, lk 10; ELT eriväljaanne 17/01, lk 230).

24. mail 2019 esitatud hagi — Poola Vabariik versus Euroopa Parlament ja Euroopa Liidu Nõukogu

(kohtuasi C-401/19)

(2019/C 270/24)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Hageja: Poola Vabariik (esindajad: B. Majczyna, advokaat W. Gonatarski)

Kostjad: Euroopa Parlament ja Euroopa Liidu Nõukogu

Hageja nõuded

— Tühistada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. aprilli 2019. aasta direktiivi (EL) 2019/790, mis käsitleb autoriõigust ja autoriõigusega kaasnevaid õigusi digitaalsel ühtsel turul ning millega muudetakse direktiive 96/9/EÜ ja 2001/29/EÜ⁽¹⁾ artikli 17 lõike 4 punkt b ja artikli 17 artikli 4 punkti c viimane lauseosa (st osa, mis sisaldab väljendit „ning tegid kooskõlas punktiga b suurimaid võimalikke pingutusi, et takistada teatatud teoste või muu materjali üleslaadimist tulevikus“);

— mõista kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt ja Euroopa Liidu Nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Poola Vabariik palub tühistada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. aprilli 2019. aasta direktiivi (EL) 2019/790, mis käsitleb autoriõigust ja autoriõigusega kaasnevaid õigusi digitaalsel ühtsel turul ning millega muudetakse direktiive 96/9/EÜ ja 2001/29/EÜ artikli 17 lõike 4 punkt b ja artikli 17 artikli 4 punkti c viimane lauseosa (st osa, mis sisaldab väljendit „ning tegid kooskõlas punktiga b suurimaid võimalikke pingutusi, et takistada teatatud teoste või muu materjali üleslaadimist tulevikus“) ning mõista kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt ja Euroopa Liidu Nõukogult.

Teise võimalusena palub Poola Vabariik juhul, kui Euroopa Kohus tuvastab, et vaidlustatud sätteid ei saa direktiivi 2019/790 artikli 17 muudest sätetest eraldada, ilma et selles normis sisalduv regulatsioon sisuliselt ei muutuks, tühistada direktiivi 2019/790 artikkel 17 tervikuna.

Poola Vabariik leiab, et direktiivi 2019/790 vaidlustatud sätted on vastuolus Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 11 kehtestatud õigusega sõna- ja teabevabadusele.

Poola Vabariik märgib eelkõige, et veebisisu jagamise teenuse pakkujate kohustus teha suurimaid võimalikke pingutusi, selleks et tagada, et konkreetset teosed ja muu materjal, mille kohta nad on saanud õiguste omajatelt asjakohast ja vajalikku teavet, ei oleks kättesaadavad (direktiivi 2019/790 artikli 17 lõike 4 punkt b), ning teha suurimaid võimalikke pingutusi, et takistada nende teoste või muu materjali üleslaadimist tulevikus, millele õiguste omajad andsid piisavalt põhjendatud teate (direktiivi 2019/790 artikli 17 lõike 4 punkti c viimane lauseosa), toob kaasa — selleks et vältida vastutuse tekkimist — selle, et pakkujad peavad eelnevalt automaatselt kontrollima (filtrid) kasutajate poolt esitatud veebisisu, järelkult kasutusele võtma preventiivsed kontrollimehhanismid. Niisugused mehhanismid seavad kahtluse alla õiguse sõna- ja teabevabadusele olemuse ning ei vasta proportsionaalsuse nõudele ega vajadusele piirata seda õigust.

(¹) ELT 2019, L 130, lk 92.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Prantsusmaa) 24. mail 2019 — Société Générale SA versus
Ministre de l'Action et des Comptes publics**

(kohtuasi C-403/19)

(2019/C 270/25)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Société Générale SA

Vastustaja: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Ühenduste asutamislepingu artikli 56, millest sai Euroopa Liidu toimimise lepingu artikkel 63, kohaselt asjaolu, et [maksualaste] eeskirjade kohaldamine selleks, et kompenseerida dividendide topeltmaksustamist olukorras, kus ühe liikmesriigi residentist äriühingule, kes on selles riigis äriühingu tulumaksu kohustuslane, maksab teise riigi residentist äriühing dividende, millest peetakse selle teise riigi maksupädevuse kohaldamisel maks kinni, võib tekitada ebasoodsa olukorra esimeses riigis äriühingu tulumaksu kohustuslaste poolt välisriikide äriühingute väärtpaberitega tehtavate tehingute kahjuks, eeldab, et see esimene liikmesriik läheb juhul, kui on otsustatud topeltmaksustamine kompenseerida, kaugemale, kui loobumine maksutulust, mida ta oleks saanud äriühingu tulumaksu kohaldamisel vaadeldaval juhul?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour administrative (Luksemburg) 31. mail 2019 — État du Grand-duché de Luxembourg versus L

(kohtuasi C-437/19)

(2019/C 270/26)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour administrative

Põhikohtuasja pooled

Apellant: État du Grand-duché de Luxembourg

Vastustaja: L

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2011/16 (¹) artikli 20 lõike 2 punkti a tuleb tõlgendada nii, et taotluse esitanud liikmesriigi ametiasutuse teabevahetustaotlus, milles on kindlaks määratud maksukohustuslased, keda teabevahetuse taotlus puudutab üksnes seetõttu, et nad on juriidilise isiku aktsionärid või tegelikud kasusaajad, ilma et taotluse esitanud ametiasutus oleks kõnealuseid maksukohustuslasi eelnevalt nimeliselt ja isiklikult tuvastanud, on kooskõlas tuvastamisnõuetega, mis on kõnealuses sättes ette nähtud?
2. Kas — juhul, kui esimesele küsimusele antav vastus on jaatav — sama direktiivi artikli 1 lõiget 1 ja artiklit 5 tuleb tõlgendada nii, et eeldatava olulisuse normi järgimine tähendab seda, et taotluse esitanud liikmesriigi ametiasutus võib selleks, et tõendada sihipäratute päringute puudumist, olgugi et asjaomaseid maksukohustuslasi ei ole isiklikult tuvastatud, tugineda selgetele ja piisavatele selgitustele, et ta viib läbi sihipärasest uurimist isikute piiratud rühma suhtes, mitte pelgalt üldist maksujärelevalve menetlust, ning et kõnealune uurimine on põhjendatud kahtlustega, mis põhinevad konkreetse õigusliku kohustuse täitmata jätmisel?
3. Kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 47 tuleb tõlgendada nii, et juhul, kui
 - puudutatud isik, kellele taotluse saanud liikmesriigi pädev asutus on määranud rahalise haldussanktsiooni selle eest, et ta ei ole täitnud haldusotsust, milles kohustati teda esitada teavet liikmesriikide maksuhaldurite vahelise teabevahetuse raames direktiivi 2011/16 alusel ja mille peale ta ise ei saa esitada kaebust taotluse saanud liikmesriigi õiguse alusel, vaidlustas täiendavalt kõnealuse otsuse õiguspärasuse rahalise sanktsiooni peale esitatud kaebuse raames ja
 - ta on saanud tutvuda direktiivi 2011/16 artikli 20 lõikes 2 ette nähtud minimaalse teabega alles kohtumenetluses, mis algatati viimati nimetatud sanktsiooni vaidlustamiseks tema poolt esitatud kaebuse alusel,tuleb talle pärast teabe väljastamiseks kohustava otsuse ja sellega seoses trahvi määramise õiguspärasuse lõplikku tunnustamist anda täiendavalt edasilükkav tähtaeg trahvi maksmiseks, et ta saaks pärast pädeva kohtu poolt lõplikult kinnitatud eeldatava olulisusega seotud asjaoludega tutvumist täita teabe väljastamiseks kohustavat otsust?

⁽¹⁾ Nõukogu 15. veebruari 2011. aasta direktiiv 2011/16/EL maksustamisalase halduskoostöö kohta ja direktiivi 77/799/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT 2011, L 64, lk 1).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Den Haag, 's-Hertogenboschi kohtumaja (Madalmaad)
12. juunil 2019 — TQ versus Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid**

(kohtuasi C-441/19)

(2019/C 270/27)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank Den Haag, 's-Hertogenboschi kohtumaja

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: TQ

Vastustaja: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2008/115/EÜ⁽¹⁾ (edaspidi „tagasisaatmisdirektiiv“) artiklit 10 koosmõjus Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artiklitega 4 ja 24, tagasisaatmisdirektiivi põhjendust 22 ja artikli 5 punkti a ning direktiivi 2011/95/EL⁽²⁾ (edaspidi „kvalifitseerumisdirektiiv“) artiklit 15 tuleb tõlgendada nii, et enne seda, kui liikmesriik kohustab saatjata alaealist tagasi pöörduma, peab ta uurima, kas päritoluriigis on põhimõtteliselt olemas ja kättesaadav sobiv vastuvõtuvõimalus, ning selle olemasolus veenduma?
2. Kas tagasisaatmisdirektiivi artikli 6 lõiget 1 koosmõjus harta artikliga 21 tuleb tõlgendada nii, et oma territooriumil seaduslikult viibimise õiguse andmisel ei või liikmesriik teha vahet vanuse alusel, kui tuvastatakse, et saatjata alaealisele ei saa anda pagulase ega täiendava kaitse saaja staatust?
3. Kas tagasisaatmisdirektiivi artikli 6 lõiget 4 tuleb tõlgendada nii, et tagasisaatmisotsuse täitmine tuleb peatada ja seega tunnustada riigis seaduslikult viibimise õigust, kui saatjata alaealine oma tagasipöördumiskohustust ei täida ja liikmesriik ei võta ega hakka võtma konkreetseid meetmeid tema väljasaatmiseks? Kas tagasisaatmisdirektiivi artikli 8 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et kui saatjata alaealise suhtes tehakse tagasisaatmisotsus, võtmata seejärel meetmeid väljasaatmiseks, enne kui saatjata alaealine on saanud 18aastaseks, on tegemist lojaalse koostöö ja liidule lojaalsuse põhimõtete rikkumisega?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta direktiiv ühiste nõuete ja korra kohta liikmesriikides ebaseaduslikult viibivate kolmandate riikide kodanike tagasisaatmisel (ELT 2008, L 348, lk 98).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiiv, mis käsitleb nõudeid, millele kolmandate riikide kodanikud ja kodakondsuseta isikud peavad vastama, et kvalifitseeruda rahvusvahelise kaitse saajaks, ning nõudeid pagulaste või täiendava kaitse saamise kriteeriumidele vastavate isikute ühetaolisele seisundile ja antava kaitse sisule (ELT 2011, L 337, lk 9).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Østre Landsret (Taani) 6. juunil 2019 — Viasat Broadcasting UK Ltd versus TV2/Danmark A/S ja Taani Kuningriik

(kohtuasi C-445/19)

(2019/C 270/28)

Kohtumenetluse keel: taani

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Østre Landsret

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Viasat Broadcasting UK Ltd

Kostjad: TV2/Danmark A/S ja Taani Kuningriik

Eelotsuse küsimused

1. Kas liikmesriigi kohtu kohustus kohustada abisaajat tasuma intressi ebaseaduslikult abilt (vt kohtuotsus CELF ⁽¹⁾) kehtib ka sellises olukorras nagu käesoleval juhul, kus ebaseaduslikku riigiabi kujutas endast avaliku teenuse hüvitis, mis loeti hiljem ELTL artikli 106 lõike 2 kohaselt siseturuga kokkusobivaks, ning kus heakskiit põhines kogu avalikku teenust osutava ettevõtja üldisele finantsseisundile, sealhulgas kapitalisatsioonile antud hinnangul?
2. Kas liikmesriigi kohtu kohustus kohustada abisaajat tasuma intressi ebaseaduslikult abilt (vt kohtuotsus CELF) kehtib ka summadele, mis on sellistel asjaoludel nagu käesoleval juhul abisaaja poolt avalik-õigusliku kohustuse alusel ülekantud sidusettevõtjatele, kuid mida komisjoni lõpliku otsuse kohaselt peetakse ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses abisaajale antud eeliseks?
3. Kas liikmesriigi kohtu kohustus kohustada abisaajat tasuma intressi ebaseaduslikult abilt (vt kohtuotsus CELF) kehtib ka sellise riigiabi kohta, mida abisaaja on sellistel asjaoludel nagu käesoleval juhul saanud avaliku võimu kontrollitaval ettevõtjalt, arvestades, et viimase vahendid tulenevad osaliselt abisaaja teenuste müügist?

⁽¹⁾ 12. veebruari 2008. aasta kohtuotsus C-199/06, CELF ja Ministre de la Culture et de la Communication, EU:C:2008:79.

Saksamaa Liitvabariigi 20. juunil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 10. aprilli 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-229/17: Saksamaa Liitvabariik versus Euroopa Komisjon

(kohtuasi C-475/19 P)

(2019/C 270/29)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Saksamaa Liitvabariik (esindajad: advokaadid J. Möller, M. Kottmann, M. Winkelmüller, F. van Schewick)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon, Soome Vabariik

Apellandi nõuded

1. tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 10. aprilli 2019. aasta otsus kohtuasjas T-229/17: Saksamaa Liitvabariik *versus* Euroopa Komisjon;
2. tühistada komisjoni 25. jaanuari 2017. aasta otsus (EL) 2017/133, mis käsitleb harmoneeritud standardi EN 14342:2013 „Puidust põrandakate ja parkett. Omadused, vastavushindamine ja märgistamine“ viite piiranguga säilitamist Euroopa Liidu Teatajas kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 305/2011 ⁽¹⁾;
3. tühistada komisjoni 25. jaanuari 2017. aasta otsus (EL) 2017/145, mis käsitleb harmoneeritud standardi EN 14904:2006 „Spordiväljakute pinnakatted. Erinevatele spordialadele mõeldud siseruumide pinnakatted. Spetsifikatsioon“ viite piiranguga säilitamist Euroopa Liidu Teatajas kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 305/2011 ⁽²⁾;
4. tühistada komisjoni 10. märtsi 2017. aasta teatis, 11. augusti 2017. aasta teatis, 15. detsembri 2017. aasta teatis ja 9. märtsi 2018. aasta teatis ⁽³⁾ seoses Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 305/2011, millega sätestatakse ehitustoodete tühtlustatud turustustingimused ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 89/106/EMÜ, rakendamiseks, kui võrd selles viidatakse harmoneeritud standarditele EN 14342:2013 ja EN 14904:2006;
5. teise võimalusena saata asi punktide 2, 3 ja 4 osas Üldkohtule tagasi;
6. mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellant tugineb enda apellatsioonkaebuses kolmele väitele:

Esiteks on vaidlustatud kohtuotsus vastuolus ELTL artikli 263 lõikega 1, sest Saksamaa Liitvabariigi nõue vaidlustatud teatised tühistada lükati vastuvõetamatuse tõttu tagasi. Üldkohus jättis tähelepanuta, et vaidlustatud teatised on mõeldud selliste siduvate õiguslike tagajärgede tekitamiseks, mis ei ole samasugused vaidlustatud otsuste õiguslike tagajärgedega.

Teiseks on vaidlustatud kohtuotsus vastuolus määruse nr 305/2011 artikli 18 lõikega 2 koostoimes artikli 17 lõikega 5. Üldkohus jättis tähelepanuta, et komisjoni volitati ja kohustati selles sättes võtma Saksamaa Liitvabariigi soovitud meetmeid.

Kolmandaks on vaidlustatud kohtuotsus vastuolus määruse nr 305/2011 artikli 18 lõikega 2 koostoimes artikli 3 lõigetega 1 ja 2 ning artikli 17 lõikega 3. Üldkohus jättis tähelepanuta, et komisjoni kohustati selles sättes kontrollima, kas vaidlusalused normid ohustavad ehitiste põhinõuetest kinnipidamist.

⁽¹⁾ ELT 2017, L 21, lk 113.

⁽²⁾ ELT 2017, L 22, lk 62.

⁽³⁾ ELT 2017, C 76, lk 32; ELT 2017, C 267, lk 16; ELT 2017, C 435, lk 41; ELT 2018, C 92, lk 139.

Rumeenia 27. juunil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 30. aprilli 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-530/18: Rumeenia versus komisjon

(kohtuasi C-498/19 P)

(2019/C 270/30)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Pooled

Apellant: Rumeenia (esindajad: C.-R. Caňăr, E. Gane, O.-C. Ichim ja M. Chicu)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Apellant palub Üldkohtul:

— rahuldada apellatsioonkaebus; tühistada täies ulatuses Üldkohtu otsus kohtuasjas T-530/18; teha kohtuasjas T-530/18 uus otsus, rahuldades nõude tühistada osaliselt 13. juuni 2018. aasta rakendusotsus (EL) 2018/873, mille kohaselt Euroopa Liit ei rahasta teatavaid kulusid, mida liikmesriigid on kandnud Euroopa Põllumajanduse Tagatisefondi (EAGF) ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi (EAFRD) raames ⁽¹⁾:

- a. täielikult seoses allmeetmega 1a (13 184 846,61 eurot 2015. ja 2016. aastal);
- b. täielikult seoses allmeetmetega 3a, 5a, 3b ja 4b (45 532 000,96 eurot 2014., 2015. ja 2016. aastal) ning teise võimalusena osaliselt 19. septembrile 2015 eelnevat aega puudutavas osas (21 315 857,50 eurot);

või

— rahuldada apellatsioonkaebus; tühistada täies ulatuses Üldkohtu otsus kohtuasjas T-530/18; suunata kohtuasi T-530/18 tagasi Euroopa Liidu Üldkohtule, et ta teeks uue otsuse, rahuldades tühistamisnõude ja tühistades osaliselt 13. juuni 2018. aasta rakendusotsuse (EL) 2018/873 eespool kirjeldatud moel;

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

A. ELTL artiklite 263 ja 297 ning õiguskindluse põhimõtte rikkumine

- i. **Üldkohus hindas õiguslikust seisukohast väärtalt seda, kas teatatud oli kõigest ja õigesti, ning määratles komisjonipoolse teatamise väärtalt sellisena, millest alates hakkab kulgema ELTL artiklis 263 ettenähtud tähtaeg. Üldkohtu selline lähenemisviis rikub ka õiguskindluse põhimõtet.**

Rumeenia on seisukohal, et mis tahes viga seoses sellise otsuse nagu otsus 2018/873 oluliste elementidega tingib teatamata jätmise ning põhjustab kahtlusi õiguskindluse põhimõtte seisukohast. Järelikult piisab sellistest vigadest nagu Üldkohus tuvastas, et komisjonipoolne teatamine ei saaks olla ELTL artiklis 263 ettenähtud tähtaja kulgema hakkamise aluseks.

Üldkohus määratles otsuse 2018/873 avaldatud ja teatud versiooni vahelised erinevused minimaalsetena, tuginedes asjaolule, et otsuse tekstist arusaamine ei olnud takistatud, kuna sõna „summa“ sai vastata vaid korrektsiooni liigile „hinnanguline summa“. Kuivõrd sellist liiki korrektsiooni ei ole olemas, on Rumeenia seisukohal, et Üldkohtu arutluskäik on ekslik ning on selge, et otsuse tekstist arusaamine oli takistatud ning sellest ei teatud.

- ii. **Üldkohus tõlgendas vääral ELTL artiklit 263 koostoimes ELTL artikliga 297, sest ta ei võtnud arvesse otsuse 2018/873 Euroopa Liidu Teatajas avaldamise mõju tegeliku teavitamise ja õiguskindluse põhimõtte seisukohast.**

ELTL artikli 263 kuuendat lõiku arvestades on kaebeõiguse teostamise seisukohast oluline vaidlustatud Euroopa Liidu akti sisust õigesti arusaamine, mitte hetk, mil see jõustus või hakkasid avalduma selle õiguslikud tagajärjed.

Sellise akti nagu otsus 2018/873 — millest tuleb teatada, kuid mis autori alalise ja väljakujunenud praktika kohaselt avaldatakse ka Euroopa Liidu Teatajas — peale tühistamishagi esitamiseks ette nähtud kahekuulise tähtaja kulgema hakkamise hetk peab olema avaldamine ja sellele tähtajale tuleb lisada Üldkohtu kodukorra artiklis 59 ette nähtud 14 päeva.

Selline lahendus on veelgi vajalikum, kui võtta arvesse seda, kuidas toimus otsusest 2018/873 teatamine Rumeenia ametiasutustele ja selle avaldamine — nendest asjaoludest nähtuvad erinevused teatud teksti ja avaldatud teksti vahel seoses otsuse oluliste elementidega.

- iii. **Üldkohus on rikkunud õiguskindluse põhimõtet, sest ta asus seisukohale, et ebatäpsused (mis on seotud finantskorrektsiooni liigiga — „hinnanguline summa“ vs. „summa“), millest Rumeenia teatas, kujutavad endast ebaolulist sõnastuslikku viga, mis tehti teatud ja avaldatud tekstis, ent mitte haldusmenetluses ega seoses sünteesiga, ning mis ei tekita segadust seoses korrektsiooni laadiga.**
- iv. **Üldkohus rikkus ELTL artiklit 263, sest ta pidas asjakohatuks ja mõjutuks erinevusi teatud teksti ja Euroopa Liidu Teatajas avaldatud teksti vahel, mis seonduvad otsuse 2018/873 sätetega, mis on adresseeritud teistele Euroopa Liidu liikmesriikidele; seda võttes arvesse liikmesriigi kui eesõigustega hageja staatust.**

B. **Võistlevuse põhimõtte rikkumine, sealhulgas ka seoses Üldkohtu kodukorra artikliga 64.**

Rumeenia leiab, et Üldkohus rikkus võistlevuse põhimõtet, sest ta ei võimaldanud Rumeenia ametiasutustel võtta seisukohta teabe osas, mille komisjon edastas liidu kohtu vastava nõude alusel ning mis oli aluseks hagi vastuvõetamatuna läbivaatamata jätmisele.

(¹) Komisjoni 13. juuni 2018. aasta rakendusotsus (EL) 2018/873, mille kohaselt Euroopa Liit ei rahasta teatavaid kulusid, mida liikmesriigid on kandnud Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi (EAGF) ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi (EAFRD) raames (ELT 2018, L 152, lk 29).

ÜLDKOHUS

17. juunil 2019 esitatud hagi — XC versus komisjon

(kohtuasi T-488/18)

(2019/C 270/31)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: XC (esindaja: advokaat C. Bottino)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- ELTL artikli 270 alusel tühistada akt, millega jäeti hageja kõrvale avalikust konkursist EPSO/AD/338/17;
- ELTL artikli 263 lõike 4 alusel tühistada Euroopa Komisjoni otsus C(2018) 3969;
- ELTL artikli 270 alusel tühistada avaliku konkursi EPSO/AD/356/18 reservnimekiri,
- mõista välja hüvitis kahju eest summas, mida Üldkohus peab õiglaseks ja mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja järgmised väited.

ELTL artiklil 270 rajanev nõue tühistada akt hageja kõrvalejätmise kohta avalikust konkursist EPSO/AD/338/17.

1. Esimene väide, et rikuti personalieeskirjade III lisa artikleid 3 ja 7, nii nagu neid on eelkõige tõlgendatud kohtuotsustes T-361/10: Pachitis vs. komisjon ja T-587/16: HM vs. komisjon.
2. Teine väide, milles hageja toob välja, et *e-tray* katset ettevalmistav menetlus rikkus konkursikomisjoni töö konfidentsiaalsuse põhimõtet, mis on nähtud ette personalieeskirjade III lisa artiklis 6.
3. Kolmas väide, et *e-tray* katse toimumine EPSO ette nähtud eeskirjade kohaselt oleks kujutanud hageja suhtes kaudset diskrimineerimist puude tõttu, ja et rikuti mõistlikkuse piirides kohandamise kohustust.

ELTL artikli 263 lõike 4 alusel esitatud nõue tühistada Euroopa Komisjoni otsus C(2018) 3969.

4. Neljas väide, et rikuti põhimõtteid, mis pandi paika kohtuotsustes T-516/14: Alexandrou vs. komisjon ja C-491/15 P: Typke vs. komisjon.

ELTL artikli 270 alusel esitatud nõue tühistada avaliku konkursi EPSO/AD/356/18 reservnimekiri.

5. Viies väide, et EPSO-l puudus pädevus mitte esitada konkursikomisjonile tema taotlust uuesti läbivaatamise kohta konkursi üldeeskirjade punkti 4.2.2. tähenduses või teha konkursikomisjoni eest otsus ja/või esitada põhjendused.
6. Kuues väide, et rikuti personalieeskirjade sätteid ja puude alusel diskrimineerimist reguleerivat direktiivi.

8. aprillil 2019 esitatud hagi — Le Comité de Douzelage de Houffalize versus komisjon ja EACEA**(kohtuasi T-236/19)**

(2019/C 270/32)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled*Hageja:* Le Comité de Douzelage de Houffalize (Houffalize, Belgia) (esindaja: *avocat* A. Kettels)*Kostjad:* Euroopa Komisjon ja Hariduse, Audiovisuaalvaldkonna ja Kultuuri Rakendusamet (EACEA)**Nõuded**

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada ja/või muuta vaidlustatud akt;
- tuvastada, et hagejal on õigus formulari „juriidiline isik“ kinnitamisele ja selle tulemusel vaidlusalusele rahastusele.

Väited ja peamised argumendid

Hageja esitab ühe väite hagi komisjoni 4. veebruari 2019. aasta otsuse C(2019) 572 final peale, millega jäeti rahuldamata hageja vaie EACEA 25. juuni 2018. aasta otsuse vastu, millega keelduti andmast rahastust hageja taotluse alusel, mille ta esitas kandideerimiskutse „Sõpruslinnade liikumine, teine tähtaeg“ (EACEA 36/2014) raames. Väite kohaselt:

- on rikutud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobril 2012 vastu võetud määruse nr 966/2012, mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju ning millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 artikli 131 lõiget 2;
- on rikutud õiguspärase ootuse ja õiguskindluse põhimõtet;
- on rikutud proportsionaalsuse põhimõtet ja omavoli keeldu;
- on tehtud ilmne hindamisviga;
- puudub adekvaatne, piisav ja asjakohane põhjendus, sest vaidlustatud otsuse kohaselt ei ole hageja õiguspärasest ootust ja õiguskindlust rikutud.

Hageja arvates ei vasta otsus hageja esitatud täpsele vaidlustusele. Sõnastatud vastused ei seonu mingil moel hageja vaides esitatud argumentidega või on ilmselgelt ebapiisavad, et põhjendada õiguspärase ootuse ja õiguskindluse põhimõtte rikkumise väidete tagasilükkamist ning on igal juhul selle põhimõtte kohaldamise vastased.

Hageja hinnangul võis ta õiguspäraselt eeldada, et teda tunnistatakse kui toetuskõlblikku üksust, kes ei ole juriidiline isik, kuid kes võib saada toetust, mille andmisest siiski keelduti. Hageja toetub õiguskindluse põhimõttele, lähtudes toetuse andmise otsustest, mis tehti temale teatavaks ajal, mil tema juriidiline vorm oli sama, so registreerimata ühing, ja sellest et tema faktiline ja õiguslik olukord oli sama ning et juriidilise isiku staatusega üksuste toetuskõlblikkust reguleerivad õigusnorme ei ole sellest saati muudetud. Seetõttu ei olnud mingit põhjust õiguspärase ootuse põhimõtte järgimata jätmiseks ja varasemast erineva seisukoha võtmiseks.

6. mail 2019 esitatud hagi — Dragomir versus komisjon**(kohtuasi T-297/19)**

(2019/C 270/33)

*Kohtumenetluse keel: rumeenia***Pooled***Hageja:* Daniel Dragomir (Bukarest, Rumeenia) (esindaja: advokaat R. Chiriță)*Kostja:* Euroopa Komisjon**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

- tuvastada, et Euroopa Komisjon on rikkunud oma kohustusi selle tagamisel, et Rumeenia täidaks kohustusi, mis tulenevad Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiivist 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta;
- tuvastada, et Euroopa Komisjon on rikkunud oma kohustusi selle tagamisel, et Rumeenia täidaks kohustusi, mis tulenevad Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta direktiivist (EL) 2016/680, mis käsitleb füüsiliste isikute kaitset seoses pädevates asutustes isikuandmete töötlemisega süütegude tõkestamise, uurimise, avastamise ja nende eest vastutusele võtmise või kriminaalkaristuste täitmisele pööramise eesmärgil ning selliste andmete vaba liikumist ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu raamotsus 2008/977/JSK;
- tuvastada, et Euroopa Komisjon on rikkunud oma kohustusi selle tagamisel, et Rumeenia täidaks kohustusi, mis tulenevad Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrusest (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus);
- tuvastada, et Euroopa Komisjon on rikkunud oma kohustusi selle tagamisel, et Rumeenia järgiks õigusriigi ja kohtute sõltumatuse põhimõtteid ning nende isikute põhiõigusi, kellele kohtulahendid on täitmiseks kohustuslikud;
- mõista kostjalt tekitatud mittevarelise kahju eest välja hüvitis, mille suurus on hinnanguliselt 2 eurot;
- kohustada kostjat praegused kohustuste rikkumised edaspidi kõrvaldama.

Väited ja peamised argumendid*Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.*

1. Esimene väide, et Euroopa Komisjon on rikkunud oma kohustusi, mis on seotud kohtute sõltumatusega ning mis tulenevad otsusest seada sisse koostöö- ja kontrollimehhanism, samuti aluslepingutest ja hartast.
 - Euroopa Komisjon on tahtlikult jätnud täitmata oma kohustused kaitsta õigusriiki ja kohtute sõltumatust Rumeenias Rumeenia teabeteenistuse rünnaku eest ning poolte õigust õiglasele kohtumõistmisele.
2. Teine väide, et Euroopa Komisjon on rikkunud oma kohustusi seoses isikuandmete kaitsega.
 - Euroopa Komisjon ei ole täitnud või on täitnud puht formaalselt kohustust kontrollida, kuidas rakendatakse ELi direktiive ja määrusi isikuandmete kaitse valdkonnas.

31. mail 2019 esitatud hagi — PNB Banka jt versus EKP**(kohtuasi T-330/19)**

(2019/C 270/34)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: PNB Banka AS (Riia, Läti), CR ja CT (esindajad: advokaadid O. Behrends ja M. Kirchner)

Kostja: Euroopa Keskpank

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada EKP 21. märtsi 2019. aasta otsus hagejate poolt kavandatava olulise osaluse omandamise kohta omandatavas pangas;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad kaheksa väidet.

1. Esimene väide, et EKP-le ette nähtud hindamisaeg, mis tuleneb direktiivi 2013/36/EL⁽¹⁾ artikli 22 lõikest 2, möödus enne vaidlustatud otsuse tegemist ja seega ei olnud EKP-l enam kavandatava omandamise suhtes võimalik vastuväidet esitada.
2. Teine väide, et EKP rikkus määruse nr 1024/2013⁽²⁾ artiklis 15 ja ühtse järelevalvemehhanismi raammääruse⁽³⁾ artiklites 85–87 ette nähtud menetluskorda.
3. Kolmas väide, et vaidlustatud otsus põhineb direktiivi 2013/36/EL artiklis 23 sisalduvate hindamiskriteeriumide — ja nende alusel Läti õiguskorda üle võetud sätete — ekslikul tõlgendusel ja kohaldamisel.
4. Neljas väide, et EKP rikkus proportsionaalsuse põhimõtet.
5. Viies väide, et EKP ei võtnud arvesse seda, et kavandatud omandamise suhtes vastuväidet sisaldav otsus on diskretsioonotsus.
6. Kuues väide, et EKP moonutas juhtumi faktilisi asjaolusid.
7. Seitsmes väide, et EKP rikkus õiguspärase ootuse ja õiguskindluse põhimõtteid.
8. Kaheksas väide, et EKP rikkus *nemo auditor* põhimõtet, jättes arvesse võtmata, et ta ise vastutab selle eest, et usaldus regulatsiooniprotsessi vastu on kadunud.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediitiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediitiasutuste ja investimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT 2013, L 176, lk 338).

⁽²⁾ Nõukogu 15. oktoobri 2013. aasta määrus (EL) nr 1024/2013, millega antakse Euroopa Kesk pangale eriti esanded seoses krediitiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga (ELT 2013, L 287, lk 63).

⁽³⁾ Euroopa Kesk panga 16. aprilli 2014. aasta määrus (EL) nr 468/2014, millega kehtestatakse raamistik Euroopa Kesk panga ja riiklike pädevate asutuste vaheliseks ning riiklike määratud asutustega tehtavaks koostööks ühtse järelevalvemehhanismi raames (ühtse järelevalvemehhanismi raammäärus) (EKP/2014/17) (ELT 2014, L 141, lk 1).

10. juunil 2019 esitatud hagi — Front Polisario versus nõukogu**(kohtuasi T-344/19)**

(2019/C 270/35)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled**

Hageja: Front populaire pour la libération de la Saguia el-Hamra et du Rio de oro (Front Polisario) (esindaja: advokaat G. Devers)

Kostja: Euroopa Liidu nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada tühistamishagi vastuvõetavaks;
- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi on suunatud nõukogu 4. märtsi 2019. aasta otsuse (EL) 2019/441 Euroopa Liidu ja Maroko Kuningriigi vahelise säästva kalapüügi partnerluslepingu, selle rakendamise protokoll ja lepingu juurde kuuluva kirjavahetuse sõlmimise kohta (ELT 2019, L 77, lk 4) vastu. Hagi põhjenduseks esitab hageja üksteist väidet.

1. Esimene väide, mille kohaselt puudub nõukogul pädevus võtta vaidlustatud otsus vastu, kuna Euroopa Liidul ja Maroko Kuningriigil pole õigust sõlmida sel territooriumil elavate rahvaste — nagu Front Polisario esindavad rahvad — asemel Lääne-Sahara ala suhtes rahvusvahelisi kokkuleppeid.
2. Teine väide, et on rikutud kohustust analüüsida küsimust järgida põhiõigusi ja rahvusvahelist humanitaarõigust, sest nõukogu ei arutanud seda küsimust enne vaidlustatud otsuse vastuvõtmist.
3. Kolmas väide, et nõukogu on rikkunud oma kohustust täita Euroopa Kohtu otsuseid, sest vaidlustatud otsuses on eiratud 27. veebruari 2018. aasta kohtuotsuse Western Sahara Campaign UK (C-266/16, EU:C:2018:118). põhjendusi.
4. Neljas väide, et on rikutud põhimõtteid ja väärtusi, millele tugineb liidu tegevus rahvusvahelisel areenil, kuna:
 - esiteks, rikkudes rahva õigust riiklikule üksusele on vaidlustatud otsuses eiratud Sahara rahva olemasolu, asendades selle mõistetega „Lääne-Sahara elanikkond“ ja „asjaomane elanikkond“;
 - teiseks, rikkudes rahva õigust ise otsustada oma loodusvarade üle on vaidlustatud otsuses käsitletud rahvusvahelise lepingu sõlmimist, millega ilma Sahara rahva nõusolekuta korraldatakse tema kalavarude käitlemine liidu laevade poolt;

- kolmandaks käsitleb vaidlustatud otsus okupeeritud Lääne-Sahara suhtes kohaldatava rahvusvahelise lepingu sõlmimist Maroko Kuningriigiga, kes rakendab selle territooriumi suhtes annekteerimispoliitikat ja rikub pidevalt põhiõigusi, mida selle poliitika jätkamine eeldab.
5. Viies väide, et on rikutud õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet, kuna vaidlustatud otsus on vastuolus liidu avaldustega, milles liit kinnitab korduvalt vajadust austada enesemääramise põhimõtteid ja rahvusvaheliste lepingute suhtelise toime põhimõtet.
6. Kuues väide, et on valesti kohaldatud proportsionaalsuse põhimõtet, kuna arvestades Lääne-Sahara eristaatust, enesemääramisõiguse puutumatumust ja saharalaste staatust kolmanda osapoolena, ei pidanud nõukogu asetama proportsionaalsesse suhtesse kalanduslepingust saadavat väidetavat „kasu“ ja Sahara loodusvaradele selle tõttu tekkivat mõju.
7. Seitsmes väide, et ühine kalanduspoliitika on vastuoluline, kuna vaidlustatud otsuse alusel sõlmitud lepingu kohaldamisel saavad Euroopa Liidu laevad ilma Sahara elanike nõusolekuta juurdepääsu nende kalavarudele, mille eest makstakse rahaline hüvitus Maroko ametivõimudele, kuigi Lääne-Sahara veed ei ole Maroko „veed“ Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni mereõiguse konventsiooni artiklite 61 ja 61 tähenduses.
8. Kaheksas väide, et on rikutud enesemääramisõigust, kuna:
- esiteks, kuna vaidlustatud otsuses on Sahara rahvas asendatud mõistetega „Lääne-Sahara elanikkond“ ja „asjaomane elanikkond“, siis on sellega eiratud Sahara rahvast kui enesemääramise õiguse kandjat;
- teiseks, vaidlustatud otsuses on rikutud Sahara rahva õigust ise otsustada oma loodusvarade üle, kuna ilma tema nõusolekuta korraldatakse selle otsusega tema kalavarude kasutamist liidu laevade poolt;
- kolmandaks on rikutud Sahara rahva õigust oma territooriumi terviklikkuse austamisele, kuna vaidlustatud otsus eirab Lääne-Sahara eristaatust, jaotades Lääne-Sahara ebaseaduslikult Maroko „teega“.
9. Üheksas väide, et on rikutud rahvusvaheliste lepingute suhtelise toime põhimõtet, kuna vaidlustatud otsuses eiratakse on eiratud Sahara rahva kui EL-Maroko suhetes kolmanda isiku staatust, pannes talle ilma tema nõusolekuta rahvusvahelised kohustused, mis seonduvad tema territooriumiga ja tema loodusvaradega.
10. Kümnes väide, et on rikutud rahvusvahelist humanitaarõigust ja rahvusvahelist kriminaalõigust, kuna:
- esiteks puudutab vaidlustatud otsus Lääne-Sahara suhtes kohaldatava rahvusvahelise lepingu sõlmimist, kuigi Maroko okupatsioonijärgel ei ole selle territooriumi suhtes *jus tractatus*'st neil on keelatud loodusvarasid kasutada;
- teiseks hakkab liit vaidlustatud otsuse alusel sõlmitud lepingu kohaselt subsideerima Maroko taristuid okupeeritud Sahara territooriumil, et Maroko Kuningriik saaks oma tsiviilelanikud ja relvajõud püsivalt sinna asustada;
- kolmandaks, kasutades mõisteid „Lääne-Sahara elanikud“ ja „asjaomased elanikud“, õigustab vaidlustatud otsus Maroko asunike ebaseaduslikku ümberasumist okupeeritud läänesaharalaste alale.
11. Üheteistkümnes väide, et on rikutud liidu kohustusi, mis tulenevad rahvusvahelist vastutust reguleerivast õigusest, kuna Maroko Kuningriigiga Lääne-Sahara suhtes kohaldatava lepingu sõlmimist käsitleva vaidlustatud otsuse tagajärjel rikuvad Maroko okupatsioonijõud tõsiselt Sahara rahva suhtes rahvusvahelist õigust ning see otsus aitab nende rikkumiste tõttu tekkivad olukorda säilitada.

12. juunil 2019 esitatud hagi — Front Polisario versus nõukogu**(kohtuasi T-356/19)**

(2019/C 270/36)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled**

Hageja: Front populaire pour la libération de la Saguia el-Hamra et du Rio de oro (Front Polisario) (esindaja: advokaat G. Devers)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada tühistamishagi vastuvõetavaks;
- tühistada vaidlustatud määrus;
- mõista kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi on suunatud nõukogu 29. novembri 2018. aasta määruse (EL) 2019/440, mis käsitleb kalapüügivõimaluste jaotamist Euroopa Liidu ja Maroko Kuningriigi vahelise säästva kalapüügi partnerluslepingu ja selle rakendamise protokollil alusel (ELT 2019, L 77, lk 1) vastu. Hagi põhjenduseks esitab hageja ühe ainsa väite, mille kohaselt puudub nimetatul määruisel õiguslik alus, kuna otsus 2019/441 on ebaseaduslik.

See väide koosneb üheteistkümnest osast, mis on sisuliselt identsed kohtuasjas T-344/19, Front Polisario vs. nõukogu esitatud üheteistkümne väitega.

13. juunil 2019 esitatud hagi — Groupe Canal + versus komisjon**(kohtuasi T-358/19)**

(2019/C 270/37)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled**

Hageja: Groupe Canal + (Issy-les-Moulineaux, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid P. Wilhelm, P. Gassenbach ja O. de Juvigny)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks;
- tühistada ELTL artikli 263 alusel komisjoni 7. märtsi 2019. aasta otsus asjas AT.40023 Prantsuse turgu puudutavas osas ja Groupe Canal + kehtivad või tulevasi lepinguid puudutavas osas;
- mõista komisjonilt välja kõik äriühingu Groupe Canal + kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et komisjon on võimu kuritarvitanud, kuna kohustused, mida ta täitma kohustas, et filmitööstuse valdkonnas lõpetataks geoblokeering, on vastuolus liidu seadusandja poolt hiljuti vastu võetud seadusandlike reformidega.
2. Teine väide, et komisjon on ELTL artikli 101 lõike 1 tõlgendamisel teinud ilmse hindamisvea, kuna ta asus seisukohale, et kohustused, mille pakkusid välja NBCUniversal, Sony Pictures, Warner Bros ja Sky, ei kahjusta kultuurilist mitmekülsust ja üldisemalt filmide rahastamist ja levitamist Euroopa Majanduspiirkonnas.
3. Kolmas väide, et rikutud on proportsionaalsuse põhimõtet, kuna komisjon kehtestas kohustused, mis on ilmselgelt ebaproportsionaalsed võrreldes tõstatatud konkurentsiprobleemidega ja rikuvad kolmandate isikute õigusi.

19. juunil 2019 esitatud hagi — Camerin versus komisjon

(kohtuasi T-367/19)

(2019/C 270/38)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Laure Camerin (Bastia, Prantsusmaa) (esindaja: M. Casado García-Hirschfeld)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada hagiavaldus vastuvõetavaks ja põhjendatuks;
- sellest tulenevalt tühistada vaidlustatud otsus osaliselt;

- hüvitada mittevaraline kahju, mis tekitati PMO aktide ja tegevusega, mida tuleb hinnata igakülgsest, ning mis hageja hinnangul on *ex aequo et bono* 50 000 eurot;
- mõista kõik kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja esitab neli väidet, et põhjendada hagi, mis on esitatud individuaalsete maksete haldamise ja maksmise ameti (edaspidi „PMO“) otsuse peale, mis puudutab Belgia kohtu tehtud arestimismääruse täitmist ja millega ta jätab endale õiguse pidada hageja tulevastest pensionidest uuesti kinni 3839,60 euro suurune summa.

1. Esimene väide, et rikutud on Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikleid 1 ja 25, Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade (edaspidi „personalieeskirjad“) VIII lisa artiklit 6, ning et tehtud on hindamisviga. Sellega seoses leiab hageja, et puudub mis tahes põhjendus ja õiguslik alus, mis põhjendaks PMO otsust arestida jätkuvalt üle kahe kolmandiku tema pensionist.
2. Teine väide, et rikutud on seaduslikkuse ja õiguskindluse põhimõtet. Hageja sõnul on personalieeskirjad *lex specialis*, mis on mis tahes muu riigisisese õiguse suhtes esimuslik: äraelamist võimaldava sissetulekuga seondult on seega olulised personalieeskirjade sätted, mis näevad ette erandi nii üldisest Euroopa tööõigusest kui ka riigisisestest tööõigusest.
3. Kolmas väide, et rikutud on hea halduse põhimõtet ja hoolsuskohustust, kuna mingit põhjendust ei esitatud asjaolude või tõendite kohta, mis oleks võinud põhjendada PMO otsust jätta endale õigus pidada hageja tulevastest pensionidest uuesti kinni 3839,60 euro suurune summa.
4. Neljas väide, et rikutud on võrdsuse ja diskrimineerimiskeelu põhimõtet eelkõige seetõttu, et kui järgida PMO tõlgendust, siis sõltub äraelamist võimaldav sissetulek riigist, kus ametnik elas.

Hageja palub samuti hüvitada mittevaraline kahju, mis talle tekitati PMO väidetavate rikkumistega, mis ei võimalda tal väärikalt elada.

18. juunil 2019 esitatud hagi — Datenlotsen Informationssysteme versus komisjon

(kohtuasi T-368/19)

(2019/C 270/39)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Datenlotsen Informationssysteme GmbH (Hamburg, Saksamaa) (esindaja: advokaat T. Lübbig)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tuvastada, et kostja on rikkunud ELTL artiklist 108 tulenevaid kohustusi, sest ta ei lõpetanud ametlikku uurimismenetlust asjas SA.34402 (2015/C ex 2012/NN) ELTL artikli 108 lõike 2 või määruse 2015/1589⁽¹⁾ artikli 9 lõike 1 kohaselt mõistliku aja jooksul otsusega;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja järgmised väited.

1. ELTL artikli 108 rikkumine ametliku uurimismenetluse lõpetamata jätmise tõttu
 - Esimese väite kohaselt tuleb pidada ebamõistlikuks menetluse kestust üle seitsme aasta. Seoses sellega väidab hageja, et kostja ulatuslikku informeeritust ja lahendamata küsimuste väga väikest arvu arvestades oleks otsus pidanud olema juba tehtud. Kiire otsustamine oleks olnud vajalik ka hageja kiireloomuliste majandusvajaduste tõttu.
2. Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 kohase õiguse heale haldusele osaks oleva õiguse menetluse mõistlikule kestusele rikkumine
 - Teise väite raames esitatud argumendid on sisuliselt identsed või sarnased esimese väite raames esitatud argumentidega.
3. Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 — koostoimes harta artikliga 20 — rikkumine
 - Kolmanda väite raames väidab hageja eeskätt, et mitme menetlust aeglustava meetme tõttu on kostja rikkunud parimate tavade juhendit riigiabi kontrollimenetluste teostamiseks.
4. Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 47 ja artikli 41 lõike 2 punkti c kohase õiguse tõhusale õiguskaitsevahendile osaks oleva põhjenduste saamise õiguse rikkumine
 - Neljanda väite raames väidab hageja, et kostja ei oleks tohtinud tugineda väga üldiselt sellele, et on vaja täiendavat uurimist, vaid oleks pidanud seda üksikasjalikult ja arusaadavalt põhjendada.

⁽¹⁾ Nõukogu 13. juuli 2015. aasta määrus (EL) 2015/1589, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks (ELT L 248, 24.9.2015, lk 9).

20. juunil 2019 esitatud hagi — Pisoni versus parlament**(kohtuasi T-375/19)**

(2019/C 270/40)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled*Hageja:* Ferruccio Pisoni (Trento, Itaalia) (esindaja: advokaat M. Paniz)*Kostja:* Euroopa Parlament**Nõuded***Hageja* palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Parlamendi rahandusküsimuste peadirektoraadi teade, milles korrati Itaalia Saadikutekoja juhatuse 12. juuli 2018. aasta otsust nr 14/2018 ja/või Itaalia Vabariigi Senati juhatuse otsust nr 6/2018, ja igal juhul
- tühistada eluaegsete toetuste uus kindlaksmääramine ja uus arvutus Euroopa Parlamendi poolt;
- sellest tulenevalt tuvastada ja otsustada, et hagejal on õigus eluaegsetele toetustele summade ulatuses, millele tal on õigus tekkinud õigusnormide alusel, mis kehtisid enne Itaalia Saadikutekoja juhatuse otsuse nr 14/2018 ja/või Itaalia Vabariigi Senati juhatuse otsuse nr 6/2018 vastuvõtmist, ning kohustada Euroopa Parlamenti maksma talle kõik alusetult väljamaksmata summad, millele lisandub raha väärtuse muutuse vahe ning seaduslik intress alates asjasse puutuvate summade väljamaksmata jätmisest, ja
- kohustada Euroopa Parlamenti täitma käesolevas asjas tehtavat kohtuotsust ning taastama viivitamata ja täielikult eluaegne toetus esialgses suuruses, ning hüvitama kogu võimalik kahju, mille hüvitamisele on hagejal õigus; ning
- igal juhul: mõista Euroopa Parlamendilt välja kõik kohtukulud, sealhulgas advokaaditasud ja sellelt arvestatav käibemaks, lõivud ja maksud ning kindlasummalised maksed.

Väited ja peamised argumendid

Väited ja peamised argumendid on sarnased nendele, mis esitati kohtuasjas T-345/19, Santini vs. Parlament.

21. juunil 2019 esitatud hagi — Topcart versus EUIPO — Carl International**(TC CARL)****(kohtuasi T-377/19)**

(2019/C 270/41)

Hagiavalduse keel: saksa**Pooled***Hageja:* Topcart GmbH (Wiesbaden, Saksamaa) (esindaja: advokaat M. Gail)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Carl International (Limonest, Prantsusmaa)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärgi TC CARL taotlus — registreerimistaotlus nr 14 957 542

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO teise apellatsioonikoja 2. aprilli 2019. aasta otsus asjas R 1826/2018-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Rikutud on Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 60 lõike 1 punkti a koosmõjus artikli 8 lõike 1 punktiga b.

21. juunil 2019 esitatud hagi — Topcart versus EUIPO — Carl International

(TC CARL)

(kohtuasi T-378/19)

(2019/C 270/42)

Hagiavalduse keel: saksa

Pooled

Hageja: Topcart GmbH (Wiesbaden, Saksamaa) (esindaja: advokaat M. Gail)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Carl International (Limonest, Prantsusmaa)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärgi TC CARL taotlus — registreerimistaotlus nr 15 048 556

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO teise apellatsioonikoja 2. aprilli 2019. aasta otsus asjas R 1617/2018-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Rikutud on Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 60 lõike 1 punkti a koosmõjus artikli 8 lõike 1 punktiga b.

1. juunil 2019 esitatud hagi — Serviceplan Gruppe für innovative Kommunikation versus EUIPO (Serviceplan)

(kohtuasi T-379/19)

(2019/C 270/43)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Serviceplan Gruppe für innovative Kommunikation GmbH & Co KG (München, Saksamaa) (esindajad: advokaadid B. Koch ja P. Schmitz)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärgi Serviceplan taotlus — registreerimistaotlus nr 15 234 669

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 18. märtsi 2019. aasta otsus asjas R 1424/2018-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus osas, millega jäeti tema kaebus rahuldamata;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 94 lõike 1 rikkumine.

1. juunil 2019 esitatud hagi — Serviceplan Gruppe für innovative Kommunikation versus EUIPO (Serviceplan Solutions)

(kohtuasi T-380/19)

(2019/C 270/44)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Serviceplan Gruppe für innovative Kommunikation GmbH & Co KG (München, Saksamaa) (esindajad: advokaadid B. Koch ja P. Schmitz)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärgi Serviceplan Solutions taotlus — registreerimistaotlus nr 15 244 742

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 25. märtsi 2019. aasta otsus asjas R 1427/2018-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus osas, millega jäeti tema kaebus rahuldamata;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine;
 - Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 94 lõike 1 rikkumine.
-

21. juunil 2019 esitatud hagi — adp Gauselmann versus EUIPO — Gameloft (City Mania)**(kohtuasi T-381/19)**

(2019/C 270/45)

*Hagiavalduse keel: inglise***Pooled***Hageja:* adp Gauselmann GmbH (Lübbecke, Saksamaa) (esindaja: advokaat P. Koch Moreno)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)*Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses:* Gameloft SE (Pariis, Prantsusmaa)**Andmed EUIPO menetluse kohta***Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja:* apellatsioonikoja menetluse teine pool*Vaidlusalune kaubamärk:* ELi sõnamärgi City Mania taotlus — registreerimistaotlus nr 15 936 339*Menetlus EUIPOs:* vastulausemenetlus*Vaidlustatud otsus:* EUIPO teise apellatsioonikoja 11. aprilli 2019. aasta otsus asjas R 976/2018-2**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

- tunnistada hagi esitatud väide põhjendatuks ja tühistada vaidlustatud otsus, tuvastada, et esineb vaidlusaluste kaubamärkide segijamise tõenäosus, ning seega teha ettekirjutus taotletava kaubamärgi taotlus täielikult tagasi lükata;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt ja vastaspoolelt, kui ta peaks Üldkohtu menetlusse astuma.

Väide*Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.*

25. juunil 2019 esitatud hagi — Turk Hava Yollari versus EUIPO — Sky (skylife)**(kohtuasi T-382/19)**

(2019/C 270/46)

*Hagiavalduse keel: inglise***Pooled**

Hageja: Turk Hava Yollari AO (İstanbul, Türgi) (esindaja: advokaat R. Almaraz Palmero)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses: Sky Ltd (Isleworth, Ühendkuningriik)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: sõnamärgi skylife Euroopa Liitu nimetav rahvusvaheline registreering — ELi nimetav rahvusvaheline registreering nr 898 322

Menetlus EUIPOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 23. aprilli 2019. aasta otsus asjas R 880/2018-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- kohustada EUIPOt tunnistama rahvusvahelise kaubamärgiregistreeringu nr 898 322 kehtivaks kõigi klassidesse 39 ja 41 kuuluvate kaupade ja teenuste suhtes, mille jaoks kaubamärk on registreeritud;
- mõista kohtukulud Üldkohtu menetluses ja neljanda apellatsioonikoja menetluses välja EUIPO-lt ja menetluse astujalt Sky Limitedilt.

Väited

- Rikutud on Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 60 lõike 1 punkti a koostoimes artikli 8 lõike 1 punktiga b;
 - rikutud on Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artiklit 94.
-

21. juunil 2019 esitatud hagi — CI jt versus parlament ja nõukogu**(kohtuasi T-383/19)**

(2019/C 270/47)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled***Hagejad:* CI, CJ, CK, CL ja CN (esindaja: advokaat J. Fouchet)*Kostjad:* Euroopa Parlament ja Euroopa Liidu Nõukogu**Nõuded***Hagejad paluvad Üldkohtul:*

- tühistada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. aprilli 2019. aasta määrus (EL) 2019/592, millega muudetakse määrust (EL) 2018/1806, milles loetletakse kolmandad riigid, kelle kodanikel peab välispiiride ületamisel olema viisa, ja need kolmandad riigid, kelle kodanikud on sellest nõudest vabastatud, seoses Ühendkuningriigi väljaastumisega liidust;
- mõista Euroopa Liidu Nõukogult ja Euroopa Parlamendilt välja kõik menetluskulud, sh advokaadikulud summas 5000 eurot.

Väited ja peamised argumendid*Hagi põhjendamiseks esitavad hagejad kolm väidet.*

1. Esimene väide, et määrusega (EL) 2019/592 rikutakse omandatud õigusi, mis tulenevad Euroopa kodakondsusest.

Esiteks leiavad hagejad, et Euroopa Parlament ja nõukogu on rikkunud nende õigust era- ja perekonnaelule, kuna nad elavad üle 15 aasta liidu ühes teises liikmesriigis — riik, millega neil on tihedad sidemed: mõnedel on teise liikmesriigi kodanikust abikaasa ja lapsed, mõnedel on seal kinnisvara.

Teiseks leiavad hagejad, et vaidlustatud määrusega rikutakse võrdsuse põhimõtet, kuna sellega tunnustatakse Euroopa kodakondsusest tulenevate õiguste lõppemist, tegemata vahet kodanikel, kellele kohaldatakse hääleõiguse äravõtmise reeglit pärast seda, kui nad on elanud 15 aastat väljaspool Ühendkuningriiki, ning teistel isikutel.

2. Teine väide, et vaidlustatud määrusega on rikutud Gibraltarit staatust, kuna vaidlustatud määruses tehtud viide Gibraltarile kui „Ühendkuningriigi kolooniale“ loob tingimata ebasoodsad olud Hispaania ja Ühendkuningriigi vaheliseks lepitamiseks, kahjustades Gibraltarit elanike õigusi.
3. Kolmas väide, et rikutud on Ühendriigi kodanikele määrusega 2018/1240 antud viisavabadust, kuna hagejad peavad taotlema ETIASe reisiluba ja seega on olemas võimalus, et neile keeldutakse seda luba andmast.

25. juunil 2019 esitatud hagi — Mazzone versus parlament**(kohtuasi T-385/19)**

(2019/C 270/48)

*Kohtumenetluse keel: itaalia***Pooled***Hageja:* Antonio Mazzone (Napoli, Itaalia) (esindaja: advokaat M. Paniz)*Kostja:* Euroopa Parlament**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

- tühistada Euroopa Parlamendi rahandusküsimuste peadirektoraadi teade, milles korrati Itaalia Saadikutekoja juhatuse 12. juuli 2018. aasta otsust nr 14/2018 ja/või Itaalia Vabariigi Senati juhatuse otsust nr 6/2018, ja igal juhul
- tühistada eluaegsete toetuste uus kindlaksmääramine ja uus arvutus Euroopa Parlamendi poolt;
- sellest tulenevalt tuvastada ja otsustada, et hagejal on õigus eluaegsetele toetustele summade ulatuses, millele tal on õigus tekkinud õigusnormide alusel, mis kehtisid enne Itaalia Saadikutekoja juhatuse otsuse nr 14/2018 ja/või Itaalia Vabariigi Senati juhatuse otsuse nr 6/2018 vastuvõtmist, ning kohustada Euroopa Parlamenti maksma talle kõik alusetult väljamaksmata summad, millele lisandub raha väärtuse muutuse vahe ning seaduslik intress alates asjasse puutuvate summade väljamaksmata jätmisest, ja
- kohustada Euroopa Parlamenti täitma käesolevas asjas tehtavat kohtuotsust ning taastama viivitamata ja täielikult eluaegne toetus esialgses suuruses, ning hüvitama kogu võimalik kahju, mille hüvitamisele on hagejal õigus; ning
- igal juhul: mõista Euroopa Parlamendilt välja kõik kohtukulud, sealhulgas advokaaditasud ja sellelt arvestatav käibemaks, lõivud ja maksud ning kindlasummalsed maksed.

Väited ja peamised argumendid

Väited ja peamised argumendid on sarnased nendele, mis esitati kohtuasjas T-345/19: Santini vs. Parlament.

28. juunil 2019 esitatud hagi — Puigdemont i Casamajó ja Comín i Oliveres versus parlament**(kohtuasi T-388/19)**

(2019/C 270/49)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled**

Hagejad: Carles Puigdemont i Casamajó (Waterloo, Belgia) ja Antoni Comín i Oliveres (Waterloo) (esindajad: advokaat P. Bekaert, B. Emmerson, QC, advokaadid G. Boye ja S. Bekaert)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada parlamendi otsus keelata hagejatele ligipääs Euroopa Parlamendi liikmetele reserveeritud vastuvõtuteenistusele ja Euroopa Parlamendi presidendi 29. mai 2019. aasta juhisele, mis takistas neil esitamast kodukorra artikli 3 lõikes 2 nõutud kirjalikke avaldusi;
- tühistada parlamendi otsus, mida kinnitatakse parlamendi presidendi 27. juuni 2019. aasta õigusliku aluseta kirjas, jätta arvesse võtmata Hispaania ametlikult välja kuulutatud tulemused Euroopa Parlamendi valimistel 26. mail 2019, ja sellest tulenev otsus võtta arvesse valitud liikmete erinev ja mittetäielik nimekiri, mille Hispaania ametivõimud tegid teatavaks 17. juunil 2019 ja mis hagejaid ei hõlma;
- tühistada parlamendi otsus käsitleda Hispaania valimiskomisjoni 20. juuni 2019. aasta teadet nii, et see võtab mõju hagejate kui valitud parlamendiliikmete deklaratsioonilt, mis on samastatav õigusvastase deklaratsiooniga vabast kohast, rikkudes 1976. aasta valimisi käsitleva akti artiklit 13, mille eest vastutab parlament;
- tühistada parlamendi otsus, mida kinnitatakse parlamendi presidendi 27. juuni 2019. aasta õigusliku aluseta kirjas ja millega keeldutakse kodukorra artikli 3 lõike 2 kohaselt tagamast hagejate õigust asumast oma kohtadele parlamendis ja selle organites ning kasutada kõiki sellega kaasnevaid õigusi, alates esimese istungi kuupäevast kuni lahendi tegemiseni vaidluses, mida menetlevad nii parlament kui Hispaania kohtuvõimud;
- tühistada parlamendi presidendi otsus, mida kinnitatakse parlamendi presidendi 27. juuni 2019. aasta õigusliku aluseta kirjas ja millega keeldutakse hagejate eesõiguste ja puutumatus maksmapanemisest vastavalt protokollile nr 7 Euroopa Liidu privileegide ja immuuniteetide kohta artiklile 9, kooskõlas kodukorra artikliga 8;
- mõista käesoleva menetluse kõik kohtukulud välja kostjalt ja vastavalt ETLT artikli 340 teisele lõigule mõista kostjalt välja hüvitis tekitatud kahju eest: Euroopa Parlamendi liikmetele tagatud igakuise töötasu kaotus, millele lisandub sümboolselt 1 eurot mittevastavalt kohaldatud eest.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad viis väidet.

1. Esimene väide, et parlamendi otsus keelata hagejatele ligipääs Euroopa Parlamendi liikmetele reserveeritud vastuvõtuteenistusele ja Euroopa Parlamendi presidendi 29. mai 2019. aasta juhisele rikub Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artikleid 20, 21 ja artikli 39 lõiget 2.

2. Teine väide, et parlamendi otsus jätta arvesse võtmata Hispaania ametlikult välja kuulutatud tulemused Euroopa Parlamendi valimistel 26. mail 2019, ja sellest tulenev otsus võtta arvesse valitud liikmete erinev ja mittetäielik nimekiri, mille Hispaania ametivõimud tegid teatavaks 20. juunil 2019 ja mis hagejaid ei hõlma, rikub 1976. aasta valimisi käsitleva akti artiklit 12 ja Euroopa Nõukogu otsuse 2018/937 (¹) artikli 3 lõiget 2 koostoimes harta artikli 39 lõikega 2, EL lepingu artikli 10 lõikeid 1 ja 2 ning 1976. aasta valimisi käsitleva akti artikli 1 lõiget 3.
3. Kolmas väide, et parlamendi otsus käsitleda Hispaania valimiskomisjoni 20. juuni 2019. aasta teadet nii, et see võtab mõju hagejate kui valitud parlamendiliikmete deklaratsioonilt, mis on samastatav õigusvastase deklaratsiooniga vabast kohast, rikudes 1976. aasta valimisi käsitleva akti artiklit 13, mille eest vastutab parlament, rikub 1976. aasta valimisi käsitleva akti artikli 6 lõiget 2, artikleid 8 ja 13 koostoimes harta artikli 39 lõikega 2, EL lepingu artikli 10 lõikeid 1 ja 2, ning 1976. aasta valimisi käsitleva akti artikli 1 lõiget 3.
4. Neljas väide, et parlamendi otsus, millega keeldutakse kodukorra artikli 3 lõike 2 kohaselt tagamast hagejate õigust asumast oma kohtadele parlamendis ja selle organites ning kasutada kõiki sellega kaasnevaid õigusi, alates esimese istungi kuupäevast kuni lahendi tegemiseni vaidluses, mida menetlevad nii parlament kui Hispaania kohtuvõimud, rikub Euroopa Parlamendi kodukorra artikli 3 lõiget 2, 1976. aasta valimisi käsitleva akti artikli 5 lõiget 1 ja artiklit 12 koostoimes harta artikli 39 lõikega 2, EL lepingu artikli 10 lõikeid 1 ja 2, EL lepingu artikli 14 lõikeid 2 ja 3 ning 1976. aasta valimisi käsitleva akti artikli 1 lõiget 3.
5. Viies väide, et parlamendi presidendi otsus, millega keeldutakse hagejate eesõiguste ja puutumatusse maksmapanemisest vastavalt protokollile nr 7 Euroopa Liidu privileegide ja immunitetide kohta artiklile 9, rikub Euroopa Parlamendi kodukorra artikli 5 lõiget 2, 1976. aasta valimisi käsitleva akti artikli 6 lõiget 2 ja nimetatud protokollile artiklit 9 koostoimes harta artikli 39 lõikega 2, EL lepingu artikli 10 lõikeid 1 ja 2, EL lepingu artikli 14 lõikeid 2 ja 3, ning 1976. aasta valimisi käsitleva akti artikli 1 lõiget 3.

(¹) Euroopa Ülemkogu 28. juuni 2018. aasta otsus (EL) 2018/937, millega määratakse kindlaks Euroopa Parlamendi koosseis (ELT L 165I, 2.7.2018, lk 1).

27. juunil 2019 esitatud hagi — Coppo Gavazzi versus parlament

(kohtuasi T-389/19)

(2019/C 270/50)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Maria Teresa Coppo Gavazzi (Milano, Itaalia) (esindaja: advokaat M. Merola)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada tühiseks või tühistada täies ulatuses akt, millest teatati hagejale parlamendi vaidlustatud teatega ja millega Euroopa Parlament määratles uued, töö lõpetamisega seotud pensioniõigused ning kohustas tagastama summad, mis olid välja makstud varasema pensioniarvestuse alusel;

- kohustada Euroopa Parlamenti välja maksma kõik alusetult kinni peetud summad, millele lisandub seadusjärgne intress alates vastavate summade kinnipidamise päevast, ning kohustada Euroopa Parlamenti täitma käesolevas kohtuasjas tehtavat lahendit ja võitma kõik vajalikud sammud, aktid või meetmed, et tagada viivitamata ja täies ulatuses varasemate pensioniõiguste taastamine;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt.

Väited ja peamised argumendid

Käesolev hagi on esitatud akti peale, millega Euroopa Parlament määras uuesti kindlaks hageja töö lõpetamisega seotud pensioniõigused, kuna 1. jaanuaril 2019 jõustus Itaalia Saadikutekoja juhatuse otsus nr 14/2018, ja kohustas tagastama summad, mis olid välja makstud varasema pensioniarvestuse alusel.

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimese väite kohaselt puudus akti vastuvõtjal selleks pädevus, rikuti olulisi vorminõudeid ja põhiõiguste harta artiklit 41
 - hageja väidab, et Euroopa Parlamendi teade on õigusvastane, sest see sisaldab olulisi rikkumisi ja ilmselgeid puudusi, mis on peamiselt menetluslikku laadi — eelkõige seetõttu, et otsuse on vastu võtnud finantsküsimumste peadirektoraat, mitte Euroopa Parlamendi juhatus, nagu on ette nähtud Euroopa Parlamendi kodukorra artikli 11 a lõikes 6 ja artikli 25 lõikes 3. Teade on täiesti põhjendamata põhjuste osas, miks see otsus vastu võeti ja miks kohaldati automaatselt Itaalia otsust.
2. Teise väite kohaselt puudub vaidlustatud aktil õiguslik alus ning Euroopa Parlamendi liikmete põhimääruse rakendusmeetmete artikli 75 tõlgendamisel on rikutud õigusnormi
 - selle kohta väidab hageja, et vaidlustatud aktis on väärtalt õigusliku alusena viidatud Euroopa Parlamendi liikmete kulude hüvitamise ja toetuste maksmise eeskirja (edaspidi „eeskiri“) III lisale ja Euroopa Parlamendi liikmete põhimääruse rakendusmeetmete (edaspidi „rakendusmeetmed“) artiklile 75. Eeskirjas ette nähtud pensioniõiguste korra kehtivus lõppes 14. juulil 2009, mis jõustus Euroopa Parlamendi liikmete põhimääruse rakendusmeetmete artikkel 75, mis viitab eeskirja III lisale, ei anna Euroopa Parlamendile õigust võtta vastu niisugust meedet, nagu on vaidlustatud akt.
3. Kolmanda väite kohaselt rikub teade selgelt rakendusmeetmete artikli 75 teises lõigus ette nähtud korra reservatsiooni, milles viidatakse selgelt riigisisese õiguse tingimustele, mis välistab selgesõnaliselt Itaalia Saadikutekoja juhatuse asutusesiseste otsuste asjakohasuse
 - selle kohta märgib hageja, et Itaalia Saadikutekoja juhatuse otsusega nr 14/2018 ette nähtud muudatused ei ole niisugused, mis oleksid vastu võetud riigi tasemel seadusega, vaid need tehti lihtsalt Saadikutekoja juhatuse otsusega.
4. Neljandas väites leiab hageja, et ilmselgelt on rikutud liidu õiguse üldpõhimõtteid, nagu õiguskindluse, õiguspärase ootuse, omandatud õiguste kaitse ja võrdsuse põhimõtet
 - hageja väidab, et vaidlustatud otsus rikub oluliselt Euroopa Parlamendi endiste saadikute õiguspärast ootust, et nende juba omandatud õigused jäävad muutumata, samuti ootusi, mis neil tekkis nende mandaadi ajal kehtinud õigusnormide alusel. Samuti väidab ta, et Euroopa Parlamendi endiste saadikute suhtes jõustunud rahaliste tasude olulist vähendamist ei ole põhjendatud ühegi asjakohase õigusnormi ega ülekaaluka nõudega, mida nõuab Euroopa Kohtu ja Euroopa Inimõiguste Kohtu praktika.

27. juunil 2019 esitatud hagi — Muscardini versus parlament**(kohtuasi T-390/19)**

(2019/C 270/51)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled*Hageja:* Cristiana Muscardini (Milano, Itaalia) (esindaja: advokaat M. Merola)*Kostja:* Euroopa Parlament**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

- tunnistada tühiseks või tühistada täies ulatuses akt, millest teatati hagejale parlamendi vaidlustatud teatega ja millega Euroopa Parlament määratles uued, töö lõpetamisega seotud pansioniõigused ning kohustas tagastama summad, mis olid välja makstud varasema pensioniarvestuse alusel;
- kohustada Euroopa Parlamenti välja maksma kõik alusetult kinni peetud summad, millele lisandub seadusjärgne intress alates vastavate summade kinnipidamise päevast, ning kohustada Euroopa Parlamenti täitma käesolevas kohtuasjas tehtavat lahendit ja võitma kõik vajalikud sammud, aktid või meetmed, et tagada viivitamata ja täies ulatuses varasemate pansioniõiguste taastamine;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt.

Väited ja peamised argumendid

Väited ja peamised argumendid on sarnased nendele, mis esitati kohtuasjas T-389/19: Coppo Gavazzi vs. parlament.

27. juunil 2019 esitatud hagi — Vinci versus parlament**(kohtuasi T-391/19)**

(2019/C 270/52)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled*Hageja:* Luigi Vinci (Milano, Itaalia) (esindaja: advokaat M. Merola)*Kostja:* Euroopa Parlament**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

- tunnistada tühiseks või tühistada täies ulatuses akt, millest teatati hagejale parlamendi vaidlustatud teatega ja millega Euroopa Parlament määratles uued, töö lõpetamisega seotud pansioniõigused ning kohustas tagastama summad, mis olid välja makstud varasema pensioniarvestuse alusel;

- kohustada Euroopa Parlamenti välja maksuma kõik alusetult kinni peetud summad, millele lisandub seadusjärgne intress alates vastavate summade kinnipidamise päevast, ning kohustada Euroopa Parlamenti täitma käesolevas kohtuasjas tehtavat lahendit ja võitma kõik vajalikud sammud, aktid või meetmed, et tagada viivitamata ja täies ulatuses varasemate pensioniõiguste taastamine;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt.

Väited ja peamised argumendid

Väited ja peamised argumendid on sarnased nendele, mis esitati kohtuasjas T-389/19: Coppo Gavazzi vs. parlament.

27. juunil 2019 esitatud hagi — Mantovani versus parlament

(kohtuasi T-392/19)

(2019/C 270/53)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Agostino Mantovani (Brescia, Itaalia) (esindaja: advokaat M. Merola)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada tühiseks või tühistada täies ulatuses akt, millest teatati hagejale parlamendi vaidlustatud teatega ja millega Euroopa Parlament määratles uued, töö lõpetamisega seotud pensioniõigused ning kohustas tagastama summad, mis olid välja makstud varasema pensioniarvestuse alusel;
- kohustada Euroopa Parlamenti välja maksuma kõik alusetult kinni peetud summad, millele lisandub seadusjärgne intress alates vastavate summade kinnipidamise päevast, ning kohustada Euroopa Parlamenti täitma käesolevas kohtuasjas tehtavat lahendit ja võitma kõik vajalikud sammud, aktid või meetmed, et tagada viivitamata ja täies ulatuses varasemate pensioniõiguste taastamine;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt.

Väited ja peamised argumendid

Väited ja peamised argumendid on sarnased nendele, mis esitati kohtuasjas T-389/19: Coppo Gavazzi vs. parlament.

28. juunil 2019 esitatud hagi — Iccrea Banca versus SRB**(kohtuasi T-400/19)**

(2019/C 270/54)

*Kohtumenetluse keel: itaalia***Pooled**

Hageja: Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo (Rooma, Itaalia) (esindajad: advokaadid P. Messina, F. Isgrò ja A. Dentoni Litta)

Kostja: Ühtne Kriisilahendusnõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

A) Eelkõige:

— tühistada Ühtse Kriisilahendusnõukogu 16. aprilli 2019. aasta otsus nr SRB/ES/SRF/2019/10 ning vajadusel selle otsuse lisad ja Ühtse Kriisilahendusnõukogu muud, hagejale teada olemata otsused, mille alusel Banca d'Italia (Itaalia Keskpank) võttis vastu 24. aprilli 2019. aasta otsuse nr 0543938/19 ja 7. juuni 2019. aasta otsuse nr 0733800/19;

— hüvitada ICCREA Banca'le suuremates osamaksetes seisnev kahju, mille talle tekitas Ühtne Kriisilahendusnõukogu oma tegevusega, nimelt ICCREA Banca osamaksete määratlemisega.

B) Teise võimalusena, kui esimesena esitatud nõudeid ei rahuldata:

— tunnistada tühiseks komisjoni 21. oktoobri 2014. aasta delegeeritud määruse (EL) nr 2015/63, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL seoses kriisilahendusrahastutesse tehtavate ex-ante-osamaksetega⁽¹⁾, artikli 5 lõike 1 punktid a ja f, kuna rikutud on ühenduse õiguse aluspõhimõtteid, täpsemalt võrdse kohtlemise, diskrimineerimise keelu ja proportsionaalsuse põhimõtet, nagu need on sätestatud EL lepingu artiklis 2 ja nagu neid on tõlgendanud Euroopa Liidu Kohus.

C) Igal juhul mõista kohtukulud välja Ühtselt Kriisilahendusnõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Käesolev hagi on esitatud Ühtse Kriisilahendusnõukogu 16. aprilli 2019. aasta otsuse nr SRB/ES/SRF/2019/10 ja selle otsuse lisad peale, ning ka kõigi Ühtse Kriisilahendusnõukogu muude, hagejale teada olemata otsuste peale, mille alusel määrati hageja suhtes kindlaks osamaksed, mida ta pidi tasuma komisjoni 21. oktoobri 2014. aasta delegeeritud määruse (EL) nr 2015/63 (millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL seoses kriisilahendusrahastutesse tehtavate ex-ante-osamaksetega) alusel.

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, et uurimine on olnud puudulik, vääralt hinnatud fakte, rikutud ja vääralt kohaldatud määruse 2015/63 artikli 5 [lõike 1] punkti a ning rikutud diskrimineerimise keelu ja hea halduse põhimõtet

— hageja väidab selle kohta, et Ühtne Kriisilahendusnõukogu on hageja osamaksete arvutamisel vääralt kohaldanud määruse 2015/63 artikli 5 [lõike 1] punkti a, sest ta ei võtnud arvesse grupisiseseid kohustusi.

2. Teine väide, et uurimine on olnud puudulik, vääralt hinnatud fakte, rikutud ja vääralt kohaldatud määruse 2015/63 artikli 5 [lõike 1] punkti f ning rikutud diskrimineerimise keelu ja hea halduse põhimõtet

— selle kohta märgib hageja, et Ühtne Kriisilahendusnõukogu on vääralt kohaldanud määruse 2015/63 artikli 5 [lõike 1] punkti f, luues kahekordse arvestamise olukorra.

3. Kolmas väide, et liidu asutus on tegutsenud õigusvastaselt, mille tõttu tekib liidu lepinguväline vastutus ETLT artikli 268 alusel

— selle kohta märgib hageja, et Ühtne Kriisilahendusnõukogu tegevus vastab kõigile tingimustele, mis peavad Euroopa Kohtu praktika kohaselt olema täidetud niisuguse vastutuse tekkimiseks, nimelt on institutsioonile ette heidetud tegevus õigusvastane, kahju tegelikult tekkinud ja esineb põhjuslik seos selle tegevuse ja kahju vahel.

4. Neljas väide on esitatud teise võimalusena ja täiendavana, ning selle kohaselt on rikutud tõhususe, õigluse ja võrdse kohtlemise põhimõtet, mille tõttu ei ole määrus 2015/63 kohaldatav

— selle kohta väidab hageja, et selle määruse ja hageja olukorra vaheline võimalik vastuolu rikub eespool nimetatud põhimõtteid, sest ICCREAgas samas faktilises olukorras olevate isikute osamakseid vähendatakse, mis raskendab õigusvastaselt hageja olukorda ja mille tõttu analoogseid olukordi koheldakse erinevalt.

(¹) ELT 2015, L 11, lk 44.

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET